

EXO EXO EXO

идеја, концепт: МАРИЦА РАДОЈЧИЋ
избор: МАРИЦА РАДОЈЧИЋ, ДАНИЕЛ БУЕС

УМНА-Уметност&Наука
БЕОГРАД 2010

ECHO ECHO ECHO

idea, concept: MARICA RADOJČIĆ
selection: MARICA RADOJČIĆ, DANIEL BUESS

UMNA-Art&Science
BELGRADE 2010

идеја, концепт/idea, concept

Марица Радојчић/Marica Radojčić

избор/selection

Марица Радојчић, Даниел Буес/Marica Radojčić, Daniel Buess

продуцент/producer

УМНА-Уметност&Наука, Београд/UMNA-Art&Science, Belgrade

одговорни инжењер/head engineer

Слободан Станојевић/Slobodan Stanojević

градитељ Теслиног калема/ constructor of Tesla coil

Небојша Ковачевић/Nebojša Kovačević

тестирање и манипулација Теслиног калема/

testing and manipulation of Tesla coil

Лабораторија за климатологију и екологију атмосфере, ЕТФ, Београд/

Laboratory for climatology and ecology of atmosphere, ETF, Belgrade

учесници/participants

Даниел Буес/Daniel Buess

Антоан Шесекс/Antoine Chesseix

Саскија Еденс/Saskia Edens

Ненад Јеремић/Nenad Jeremić

Кристијан Лихтенберг/Christian Lichtenberg

Кнут Ремонд/Knut Remond

Анандо Николић/Anando Nikolić

Марица Радојчић/Marica Radojčić

Мања Ристић/Manja Ristić

гости/guests

Марко Јевтић/Marco Jevtić

Игор Штанглицки/Igor Stangliczky

Иван Каделбург/Ivan Kadelburg

локације/locations

Казамати, Војни музеј, Планетаријум/

Kazamatni, Military Museum, Planetarium

пројектни одбор/project board

Марица Радојчић/Marica Radojčić

Даниел Буес/Daniel Buess

издавач/publisher

УМНА-Уметност&Наука/UMNA-Art&Science

дизајн/design

Марица Радојчић/Marica Radojčić

фотографија/photography

Кристијан Лихтенберг/Christian Lichtenberg,

Ненад Јеремић/Nenad Jeremić, Марица Радојчић/Marica Radojčić

превод/translation

Марина Бошковић/Marina Bošković

Марија Радовановић/Marija Radovanović

редакција енглеског/english editing

Јонатан Бултинг/Jonathan Boulting

камера/camera

Anando Nikolić/Anando Nikolić

Кристијан Лихтенберг/Christian Lichtenberg

инсталација и одржавање опреме/

installation and maintenance of equipment

Слободан Станојевић/Slobodan Stanojević

Ђорђе Паунковић/Đorđe Paunković

штампа/printed by

Академија, Београд

тираж/print run 300

Београд/Belgrade 2011

Садржај/Content

- 9 ЕХО , Марица Радојчић
- 10 ЖИВОТОПИС ВИЛЕ ЕХО, Бранислав Тодоровић-Клинић
- 12 ЕХО – ЈЕДИНИ НАЧИН НА КОЈИ СЛЕПИ МИШЕВИ ВИДЕ, Мања Ристић
- 14 ЕКСПЕРИМЕНТАЛНИ ЕХО, Даниел Буес
- 16 ДАХ, Саскија Еденс
- 18 ФОКУС, Кристијан Лихтенберг
- 19 КА НЕПРЕКИДНИМ УНИВЕРЗАЛНИМ МАШИНАМА, Марица Радојчић
- 25 ECHO, Marica Radojčić
- 26 BIOGRAPHY OF THE FAIRY ECHO, Branislav Todorović-Klinić
- 28 ECHO – ONLY WAY BATS CAN SEE, Manja Ristić
- 30 EXPERIMENTAL ECHO, Daniel Buess
- 32 BREATH, Saskia Edens
- 34 FOCUS, Christian Lichtenberg
- 35 TOWARDS CONTINUOUS UNIVERSAL MACHINES, Marica Radojčić

- 40 КОНЦЕРТИ/CONCERTS
61 ТЕСЛИН КАЛЕМ/TESLA COIL
62 Даниел Буес/Daniel Buess
72 Саскија Еденс/Saskia Edens
86 Антоан Шесекс/Antoine Chessex
92 Ненад Јеремић/Nenad Jeremić
102 Кристијан Лихтенберг/Christian Lichtenberg
114 Анандо Николић/Anando Nikolić
120 Марица Радојчић/Marica Radojčić
138 Кнут Ремонд/Knut Remond
148 Мања Ристић/Manja Ristić
156 ПОКРОВИТЕЉИ/SPONSORS
157 ЗАХВАЛНОСТ/THANKS
158 ПОДАЦИ О ДИСКУ/INFORMATION ABOUT DISK

EXO

Према грчкој митологији Ехо, Ήχώ је била нимфа чији је задатак био да непрестано прича Хери, врховној богињи старе грчке митологије, и тако је спречи да ухвати мужа Зевса у некој од његових многобројних превара.

У модерно доба ехо се дефинише као рефлексија звука који долази до слушаоца извесно време након директног звука. Типични примери еха су они који долазе са дна бунара, од неке зграде, или од зидова неке затворене собе.

Оригинално значење еха има данас веома сложене значењске слојеве:

- сенке на пример могу бити схваћене као ехо 3D објекта
- перцепција је ехо реалности
- емоције су ехо релација и стања у којем се ми налазимо у неком тренутку
- утисак је личан врло специфичан ехо реалности
- у математици, слика добијена помоћу неке функције је само један ехо оригиналa
- дигитализовани објекти су само врста еха аналогног оригиналa
- и тако даље и тако даље...

Засновано на тој идеји развијамо један дугорочни експериментални пројекат, који је превасходно швајцарско-српски, у коме десетак уметника раде заједно са циљем да на крају остваре неколико заједничких дела.

У Београду, јуна 2009.

Марица Радојчић

ЖИВОТОПИС ВИЛЕ ЕХО

Препричаћу све како ми је други саопштио.

Весели несташко Пан Јарчевић забављао се често пресрећући ненадано луталице друмовима и утерујући их право у панику. Танких али мишићавих јарећих ногу, искакао би пред намернике страшећи их кратким, али врло шилјатим роговима. Иначе, био је лењи бог, на каменитој али од травки мирисној планини познати али непризнати свирац. Склон да сатима, данима дува у фрулу. И сам пород виле, живну би једино када је заводио нимфе. Пан, који је изводио пчеле зујалице на слатку пашу, убоо је семеном жаоком и Exy, вилу горску, која му роди кћер. Јарчевић је једини бог из врховникове дружине кога је смрт задесила.

Вила Ехо беше потпуно разборито чељаде. Као и остале нимфе упражњавала је полно уживање кад год би се прилика згодила. Међутим, прими се одговорне али незахвалне дужности да Зевсовој жени казује измишљене приче и замајава је док поглавар јури било за бесмртницама или обичним женама да их дивље обљуби. Љубоморка Хера није била плитке памети, имала је извесно и доушнике, па реши да казни Exy. Казна беше дотад нечуvena: Ехо више није била кадра да изговара своје мисли, него само туђе. Кад неко узвикне: "Латимо се оружја!" – Ехо понови. Други каже: "Чувајмо мир! – Exa одвраћа "Чувајмо мир!"... Дозлогрдила је и божанствима и људима.

Поставши dakле глупава лепотица, залубила се смртно у Нарциса, такође вилиног сина. Свуд га је кришом пратила, на одстојању, али није била у стању да му се обрати, да се прва огласи. Осетивши да му је неко стално за леђима, једном је намамио да му се прикаже. Вила радосно напусти склониште и истрча пред охолог, а он изусти:

- "Умукни већ једном. Пре ћу умрети него лећи са тобом!"
- "...лећи са тобом!" – одјекну.

Нарциса више није нити чула нити видела, све до часа умирања самољупца. Створила се и на сахрани. А потом, понижена, душе болне, тумарала је планинским висовима, усецима, врлетима, и копнила као... пахуља на жеравици. Све док се није окаменила. Од ње остале једино глас, јека...

Када сам причу пренео мудрацу који је ишао на Исток, зачуђено ме погледа па прозбори: "На овоме земноме шару не сретох будалетине као што су људи и жене! Па зашто јој нису одсекли језик?"

(Звук, глас, јека, ехо, чуо се и ономад на Калемегдану, у казамату.)

У Београду, септембра 2010.

Бранислав Тодоровић-Клинић, драматург и радио-аутор, Радио Београд

EXO – једини начин на који слепи мишеви виде

У свету где је концептуална уметност још увек извођачка категорија разумљива само за посвећене, поготово у Србији данас, земљи у поодмаклом стадијуму друштвене ентропије, опхрваној сложевима катастрофалних превирања вредности, где је културна апатија досегла свој врхунац производећи само језовиту борбу, УМНА се без устручавања упустила у сараднички пројекат српских и швајцарских уметника. Шта би могле да буду опипљиве разлике ове две групе људи, осим свега?

Импровизациона музика, покретна слика, перформинг су језици савремених урбаних средина, језици где једино правило у сарадничком раду захтева емпатију и поштовање сензибилитета и оригиналности другог. Све едукативне и друштвене разлике нестају. EXO – скоро па бунтован пројекат који симболички користи улогу планинске нимфе којој је одузет предиван глас осим за будаласто понављање туђих речи, доказао је да перформативни интерогативи увек изнова отварају Пандорину кутију препуну светова које делимо заувек. Али ми постајемо свесни другог тек кад нас његов одјек погоди буквально, као гомила слепих мишева у једном простору који избегавају судар непрестано производећи своје звуке и чекајући да их задеси полифонија рефлексија како би одлучили о следећем покрету. Простор, који оправдава постојање одјека, у нашем случају подразумева преплитање унутарњих и спољашњих квалитета. Чини ми се да је наша лична експресија стављена у специфичан простор, како би се истражила и приказала наша способност за настањивањем историјски засићене средине. Казамати, катакомбе испод Војног Музеја на београдској тврђави, нису били случајан избор.

У Казаматима можете пронаћи стару турску ћулад свих величина, старе бомбе из којих ратова, кутије за муницију, сломљене бисте хероја, епитафе мртвих војника, заостале делове уметничких инсталација, намештаја и филмских сценографија. Тињаве жуте сијалице и струјне каблове - који висе са плафона као у хорор филму, мрачни ходник осветљен Марициним видео радом о Тесли и Теслиним калемом који бљује електрицитет ослобађајући чист озон. Перформанс Дах Саскије Еденс избрисао је неме границе између уметника и публике ... и зидови се најежише од нежности, симболика која суштински окупира емоције готово будистичком смиреношћу. Рад Кристијана Лихтемберга Brennenpunkt/Foxus урезао је

колективну меморију данашњице у дебеле историјске седименте Казамата заувек!

Простор ће засигурно памтити нашу звучну контаминацију. Брилијантан дуо Даниела Буеса и Антоана Шесекса треће вечери, апсорбујуће соничне наступе Кнута Ремонда, гласне угризе јабуке озвучене контакт микрофонима локалног госта Ивана Каделбурга као и прожимајуће соничне димензије дуа Штанглици/Јевтић. Марицине, Анандове, Ненадове видео радове стопљене са текстуром лукова у Казаматима – илуминација прошлости.

Комуникација. Свеилуминативни звучни мост за будућност је изграђен. Духови у Казаматима нас још увек оговарају, а ми настављамо да ширимо одјеке, као пулсари, као вене куцавице.

У Београду, септембра 2010.

Мања Ристић

Експериментални ЕХО

Термин ЕХО има неколико значења и може да се користи и интерпретира на много начина. У музичком извођењу и снимању, ехо је директна рефлексија звука, ехо ефекти се користе још од педесетих година како би произвели звук акустичног еха и још увек су један од највише кориштених ефеката у студијској продукцији као и у живом извођењу. "У стварању звучног сигнала и у акустици, ехо представља одраз звука који до слушаоца стиже нешто касније од основног звука" (Википедија).

Када сам први пут посетио Казамате (веома стари, пуни историје подруми београдског Војног музеја у којима се одржао ЕхоФестивал) у априлу 2010. са Марицом Радојчић, био сам веома импресиониран јединственом атмосфером овог места које носи тешку прошлост; овако нешто тешко је наћи у Швајцарској и вероватно уопште у централној Европи. Сви ти стари предмети који леже свуда унаоколо, топови, оружје, гомиле топовске ћулади, кутије за муницију, све могуће врсте чудних металних објеката и необјашњивих предмета, много прашине и прљавштине, просторије су изгледале као нетакнуте стотинама година, место где су ваздух и време стали заувек... одмах смо знали да је то место где мора да се одржи ЕхоФестивал. Такође, одмах сам знао да музика коју ћемо ту да изводимо мора да буде импровизована и спонтана, као прави ЕХО, тренутна реакција извођача на ово заиста посебно окружење. Изузев мене (ударальке/електроника), музичари из Швајцарске и Србије били су: Кнут Ремонд (приручна електроника), Антоан Шесекс (саксофон, електроника), Мања Ристић (виолина) Игор Штанглиџић (електроника), Марко Јевтић (гитара) и Иван Каделбург (електроника). Наступали смо током три ноћи фестивала у различитим комбинацијама, од соло извођења до квартета. Резултат су три узбудљиве ноћи експерименталног звука, од безукусне буке до звучних инсталација, масивног зујања до тананих експерименталних импровизација и нове електронике. Пре концерта могли смо да чујемо запаљујућу, интензивну буку Теслиног калема, како се одбија се о старе камене зидове Казамата и меша са осталим звуковима видео инсталација и жагором публике која је разговарала и шетала унаоколо.

Простор се испунио акустичким сигналима и рефлексијама звука из свих могућих углова и са свих страна. Шетња кроз подруме и ходнике Казамата постала је јединствено изложбени простор и извођење на таквом месту донело је многе

по-тешкоће и проблеме које је требало решити пре почетка фестивала; влага која капље са таваница, ниско напајање електричном енергијом, прљаво и прашњаво, без воде и тоалета. Ситуација је захтевала флексибилност свих укључених уметника и музичара. Напор да се овај фестивал изведе на професионалан начин, постао је незаборавна авантура.

Радујем се другом делу EXO фестивала, који ће, надам се, бити у скоријој будућности.

У Базелу, октобра 2010.

Даниел Буес

Дах

[Перформанс]

Први пут сам изводила перформанс Дах у Естонији на фестивалу перформанса Diverse Universe, 2008.

Пошто овај рад у многоме укључује посматрача, после овог кратког увода препустићу реч Tomas-u Millroth-у који је имао прилике да први доживи јавно извођење овог перформанса и описао је то искуство у свом раду The sound of Performance Art.

Годину и по дана касније извела сам овај рад поново у Базелу, помало уплашена да ће бити мање интензиван него први пут, али моје бојазни су нестале током самог извођења. Пошто сам овог пута наставила да укључујем посматраче, ледена табла пуна насталих рупа, сама се распала.

Испробавала сам ову акцију у различитим земљама и културама и сваки пут би ми људи помогали да разбијем лед без и једне моје речи.

Током Ехо фестивала, упркос хладноћи у простору у којем је рад извођен, лед се брзо истопио захваљујући учешћу присутних. Након пробоја, топлина, контакт и звук могли су директно да се осете.

У Базелу, октобра 2010.

Саскија Еденс

(..) „Основни физиолошки звукови стварају ехо дубоко у нама, јер према њима не можемо да заузмемо уобичајен културолошки став као према инструменту. Многи уметници звука користе ово са успехом. Али питање је да ли икада тако снажно осетимо то што раде као када је у питању Саскија Еденс. Она није користила пренаглашене гестове или гласне звукове. Ушла је, села и отворила две беззначајне кутије. У једној су биле минђуше и шнала од леда. Ставила их је уклапајући их са својим јарко црвеним кармином. Из друге је извадила равну таблу леда. Свечано ју је подигла испред свог лица тако да су се кроз лед могле видети њене црвене усне. Топло црвено кроз хладан лед.

Тихо ритмично сиктање могло је да се чује док је, као у трансу, издисала на лед, окрећући се при том ка посматрачима и држећи свој ледени зид испред њих како би дисали са друге стране. Све време топао дах наспрам леда. Веома суптилан, физиолошки и ритмични звук. Полако је стала испред мене, тако да нас је делио само један центиметар леда и почели смо заједно да дишемо. Чуо сам тај танани звук и назирао њене црвене усне. И одједном, рупа се појавила у леду, наши дахови се измешаше, осетио сам њену топлоту, а сиктање је бивало све гласније у нашим полуотвореним устима. Лаки ехо, снага која је упркос својој тананости била обузимајућа. Вероватно нико у тој просторији није осетио оно што смо осетили она и ја. Али ово је било први пут да сам осетио тако близу и тако јасно физиолошки звук. Потом се завршио перформанс који ме је оставио без даха.

Саскија Еденс је кроз митске нивое дошла до врло директног егзистенцијалног разјашњења: посматрати звукове, то је оно одакле сва музика потиче. И стварати везе са другим особама, које могу да настану путем оваквог звука.

Мислим да је Kurt Schwitters коначно добио релевантан одговор на свој рад Ursonat.“ (...)

Одломак из дела The sound of Performance Art, октобра 2009.

Thomas Millroth, кустос музеја Ystaads Konstmuseum, Шведска

Фокус

[Видео инсталација]

Видео-инсталација ФОКУС се заснива на две пројекције на два супротна зида. На једном зиду се виде 24 сата – дан на планети Земљи. Приказује сабијено 24 сата снимана на једној телевизијској станици на насумично изабран дан. Резултат је огледало нас, привремено доминантних на овој планети - реалност и фикција се топе у људску драму. Некада је то трагедија, некада комедија. Звук овог видеа је ометање, иритација и синтетичка букта. Можда је то оно што смо ми на овој планети.

На другом зиду се могу гледати трансформације. Оно што се види је лагана промена ствари у природи. Облаци се трансформишу у воду, камење у песак итд. То није романтичан поглед на природу, пре говори то је оно што јесте, звук овог видеа потиче од енергија и сила.

Колико памтимо у прошлост, свиме у микрокосмосу и макрокосмосу (универзуму), свиме управљају сложени системи познатих и непознатих енергија. На том нивоу енергија, све се повезује са свиме. Када бисмо могли да потпуно и дубоко схватимо шта ово значи за нас, можда бисмо могли да живимо живот изван наших домаћих закона, морала, убеђења, страхова, граница итд. ФОКУС можда поставља питање шта је то о чему треба да се питамо у овом тренутку, или је можда ФОКУС само ехो још једне илузије.

Базел, октобра 2009.

Кристијан Лихтенберг

Ка непрекидним универзалним машинама

[Математичко-уметничка спекулација]

РЕЗИМЕ. Бинарне машине засноване на бинарном бројевном систему и на двама основним стањима електрицитета: укључен, искључен далеко су од: суштине електрицитета и потреба изражавања наших мисли и задатка

укључен-искључен није карактеристика само електрицитета. Водена славина може такође бити укључена-искључена, балон напуњен неким гасом може бити укључен-искључен, рупа кроз коју допире светлост може бити укључена-искључена... Те би се на основу два стања укључен-искључен могло говорити о воденим машинама, о гасним, о светлосним... Можда и неким другим врстама машина.

Рез укључен-искључен, или да-НЕ, или истинито-лажно, или нула-ЈЕДАН је сувише груб за све врсте могућности, за све суптилне нијансе истинитосних градација. Има толико много других истинитосних вредности на скали између истинито-лажно:

скоро истинито, једва истинито, 100% истинито, 30% истинито, верујем да је истинито, очекујем да је истинито, убеђен сам да је истинито, сумњам да је истинито, сигуран сам да је истинито, могуће је да је истинито, сигурно је истинито, без сумње је истинито, изгледа да је истинито, и тако даље и тако даље...

Све те и још многе друге могућности не могу бити ухваћене нула-ЈЕДАН приступом.

Једна од Теслинih опсесија били су бројеви. Обичавао је да броји и рачуна непрестано: кораке док се шетао, растојање између две одредишне тачке, димензије свих врста предмета које користио (димензије собе у коју је ступао, запремину тањира из кога му је сервирана супа, димензије шолье, боце вина из које је пio, уличне бројеве хотелa у коме је становао, број хотелске собе...). Сви ти бројеви морали су бити дељиви са 3. Ако неки од бројева који му је био важан није био дељив са 3, одбацивао је тај предмет, супу, чај, чајник, собу, хотел...

Ова математичко-уметничка спекулација усмерена је ка истраживању могућности конструкције тернарних или чак непрекидних универзалних машина. Тернарних због Теслине опсесије бројем **три**. А непрекидних зато што је непрекидност ближа суштини електрицитета. Она такође карактерише наше мисли, а да не помињемо опажаје, осећаје, интуицију, емоције ...

Уместо НУЛА-ЈЕДАН обројавања разматрам могућност:

- Коришћења НУЛА-ЈЕДАН-ДВА обројавања:
- Коришћења рецимо електричног напона: 0-110-220 V уместо УКЉУЧЕН-ИСКЉУЧЕН.
- Дефинисања тернарних Тјурингових машина.
- Изградње тернарне тастатуре.
- Замене бинарног бројевног система заснованог на 0,1 са тернарним заснованим на 0,1,2 и увођење елементарне аритметике по модулу 3 уместо уобичајене по модулу 10.

Као визуелну репрезентацију тернарног обројавања користим равни: нуле се представљају **црним** равнима, двојке **белим**, а јединице, на пример, **пла-вим**. Написано у MEL-у, врсти C+ програмско језика, тај део програма гласи:

```
proc string threePlanes(string $threeNumber[])
{
string $a;
$n=0;
string $threeDigit;
for ($threeDigit in $threeNumber)
    }
if ($threeDigit=="1")
{
```

```

if ($threeDigit=="0")
{$n=$n+1;
    nurbsPlane -p $n 0 0 -ax 1 0 0 -w 1 -lr 1 -d 3 -u 5 -v 5 -ch 1 -n threeZero;
{$n=$n+1;
    nurbsPlane -p $n 0 0 -ax 1 0 0 -w 1 -lr 1 -d 3 -u 5 -v 5 -ch 1 -n threeOne;
}
if ($threeDigit=="2")
{$n=$n+1;
    nurbsPlane -p $n 0 0 -ax 1 0 0 -w 1 -lr 1 -d 3 -u 5 -v 5 -ch 1 -n threeTwo;
}
};

$a="YES";
return $a;
}

```

У разматраном тернарном случају равни су именоване: threeZero, threeOne, threeTwo. Потом конструишишемо три сенчара именована са: threeBlack, threeBlue, threeWhite:

```

sets -renderable true -noSurfaceShader true -empty -name threeBlueSG;
connectAttr -f threeBlue.outColor threeBlueSG.surfaceShader;
shadingNode -asShader lambert -n threeWhite;
sets -renderable true -noSurfaceShader true -empty -name threeWhiteSG;

```

```
shadingNode -asShader lambert -n threeBlack;
sets -renderable true -noSurfaceShader true -empty -name threeBlackSG;
connectAttr -f threeBlack.outColor threeBlackSG.surfaceShader;
shadingNode -asShader lambert -n threeBlue;
connectAttr -f threeWhite.outColor threeWhiteSG.surfaceShader;
setAttr "threeBlack.color" -type double3 0 0 0 ;
setAttr "threeBlue.color" -type double3 0 0 0.5;
setAttr "threeWhite.color" -type double3 1 1 1 ;
```

У даљем разматрању спекулишем са бројевним системима: заснованим на четири цифре: 0, 1, 2, 3, или на пет, шест, седам, осам цифара ... и тако даље и тако даље... Што имамо више цифара, то су рупе у одговарајућој дискретној математици све мање и мање... У одговарајућој визуелној репрезентацији задржавам црно и бело, док плаво разлажем на више плавих **нијанси** - број нијанси зависи од бројевног система.

Разлика је сада у томе што уместо полинома са основом 2 у тернарном случају имамо полиноме са основом 3, а у случају рецимо 11 цифара полиноми ће бити са основом 11. Све је врло слично једно другом. А поступак репрезентације бројева у датом бројевном систему је увек исти: деоба броја степеном броја 2 (или степеном броја 3, или степеном броја 11). Једина разлика је што у случају кад имамо мање цифара у систему одговарајући низ ће бити дужи, а у случају кад имамо више цифара у изабраном систему одговарајући низ ће бити краћи.

Ако се присетимо да је математички веома једноставно да се број приказан у једном систему трансформише у приказ у неком другом систему, следи да са математичке тачке гледишта нема велике разлике који ћемо бројевни систем репрезентације изабрати.

Али визуелно, постоји велика разлика. Ако се ограничимо на полазну тернарну репрезентацију, онда је велика разлика кад имамо само црне и беле равни (бинарни случај) или имамо црне, беле и плаве равни. Наравно ако систем репрезентације има више цифара, имаћемо више нијанси плавог те

ће оштрина прелаза бити све мање и мање груба.

Можемо ли се приближити непрекидности? Или је то само немогући сан? На којој врсти логике би такав један приступ био заснован? Вишевредно-сној? Расплинутој? Интенционалној? Или је нужно измислiti потпуно нову логику? А можда ће дигитално заувек остати само **exo** аналогног?

[Интегрална верзија математичко-уметничке спекулација је написана је као пратећи текст инсталације КА НЕПРЕКИДНИМ УНИВЕРЗАЛНИМ МАШИНАМА припремљене за прославу 150-ог рођендана Николе Тесле организовану у Берлину 2006. Овај резиме је написан за EXO пројект поводом премијере у Србији.]

У Београду, октобра 2010.

Марица Радојчић

ECHO

According to Greek mythology, Echo (*Ηχώ*) was a Nymph who had the job of talking incessantly to Hera, the Queen of the Gods, so that her husband, Zeus, would not get caught during his numerous affairs.

In modern times, an **echo** is defined as a reflection of a sound, reaching the listener some time after the direct sound. Typical examples are the echoes produced by the bottom of a well, by a building, or by the walls of an enclosed room. A true echo is a single reflection of a sound source.

The original meaning of echo has today very complex semantic layers:

- shadows, for example, can be treated as echoes of 3D objects
- perception is an echo of reality
- emotions are echoes of the relations and states of affairs in which we are at particular moments
- an impression is a personal, very specific echo of reality
- in mathematics, images obtained by some function are just an echo of the originals
- digitalised objects are just an echo of the analogous originals, etcetera, etcetera ...

On the basis of these ideas, we plan to develop a long-lasting project, mostly Swiss-Serbian, in which several artists would work together with the aim of producing in the end some joint art-works.

In Belgrade, June 2009

Marica Radojčić

Fairy Echo's life story

I will tell you the story the way someone else told it to me.

A cheerful scamp, Pan Goat-Boy, often used to have fun intercepting wanderers on the roads and making them panic. He would jump right in front of them with his thin but masculine goat-kid legs, terrifying them with his short but nevertheless quite pointed horns. Otherwise, he was a lazy god, a known but unrecognized player all over the stony though scented grassy mountain. He would play his flute for hours and even days. Born of a fairy, he would come alive only when seducing nymphs. Pan, taking the humming bees out to a sweet pasture, stung the mountain fairy Echo, who delivered a baby girl to him. Goat-Boy was the only god in the Ruler's retinue who was struck by death.

Fairy Echo was a completely rational creature. Like the other nymphs, she would make love whenever the opportunity arose. However, she accepted the heavy but unrewarding duty of telling imaginary stories to Zeus's wife, to distract her attention whilst her Lord and Master was chasing after either immortals or ordinary women in order to lay them. Hera, who was jealous but not shallow, had informers of every kind, and decided to punish Echo. The punishment had never been known of before: Echo was no longer able to express her own thoughts, but only the thoughts of others. If someone said: "Let's take up arms!", Echo would repeat it. If someone else said: "Let's preserve peace!", Echo would reply "Let's preserve peace!"... Both The inhabitants of the heavens as well as human beings were all fed up with her. Being an immortal beauty, she became infatuated by Narcissus, who was a fairy's son as well. She followed him everywhere in disguise, at a distance, but couldn't talk to him or say anything to him first. Feeling that there was someone constantly behind his back, on one occasion he lured her into appearing in front of him. The fairy abandoned her hiding-place, and joyfully ran out in front of the arrogant creature - but he said:

- "Shut your mouth for once! I'd rather die than sleep with you!"
- "...sleep with you!", she echoed.

Echo didn't hear or see Narcissus again, until the moment of his death. She appeared at his funeral. And then, humiliated and her soul in mourning, she roamed all over the mountain heights, across the crags and rocks..., melting... like a snowflake on a burning coal. Until she completely vanished into stone.. Only the echo remained, the cry...

When I told the story to a wise man heading East, he looked at me surprised, and said: "I haven't seen anyone as foolish among the men and women on earth! Why didn't they cut out her tongue?"

(One could hear the sound, noise, yell, shout, cry echoing in Kalemegdan's casement the other day.)

In Belgrade, September 2010

Branislav Todorović-Klinić, dramaturge and radio-author, Radio Belgrade

ECHO – the only way bats can see

In a world where conceptual performance still exists as a field of art comprehensible only to the dedicated, especially in an embattled country such as Serbia today, all wrapped up in the layers of a catastrophic turmoil of values, where cultural apathy has reached a peak, producing only bloodcurdling struggle, UMN is fearlessly implementing a collaborative project with Serbian and Swiss artists. What could be the tangible difference between these two groups, apart from everything?!

Improvisational music, the moving image, performance are languages of contemporary urban environments, languages where the only rule for collaboration is empathy and respect for the other's sensibility and originality. All educational and environmental differences disappear. ECHO – an almost rebellious project symbolically using the role of the mountain nymph deprived of her beautiful voice except for the foolish repetition of another's shouted words, has proven that the interrogatives of performance always open a Pandora's Box of worlds that we share eternally. But we become aware of that when another person's echo hits us literally, like a pile of bats in a room that avoid hitting each other by producing their own sounds and waiting for the reflected polyphony in order to decide on the next move. The space that justifies the existence of the echo includes in our case both inner as well as external qualities. It seems to me that our personal expressions have been put in a very specific space in order to investigate our capability to inhabit and respond to an historically saturated environment. The Kazamatı, the catacombs under the Military Museum of Belgrade's Kalemegdan Castle, was not an accidental choice.

In the Kazamatı, you can find Turkish cannon-balls of all sizes, old shells of bombs from who knows which war, ammo boxes, the broken busts of heroes, dead soldiers' epitaphs, abandoned pieces of art work, furniture and movie iconographies. Yellow bulbs and electricity cables hang from the platform like in a horror movie, a dark hallway is illuminated with Marica's work about Tesla and a Tesla coil spitting lightning, absolving pure ozone. Performance Breath by Saskia Edens erased the silent barriers between the artist and the audience ...and the walls cower from her tenderness, a symbolism that deeply occupies us emotionally, with an almost Buddhist calm. Christian Lichtenberg's Brennpunkt/Focus imprinted the collective memory of today into the thick historical sediments of Kazamatı's walls permanently!

The place will certainly remember our sound contamination. The brilliant duo set by Daniel Buess and Antoine Chessex on the third night, an absorbing sonic set by Knut Remond, loud apple bites made with contact microphones by local guest Ivan Kadelburg as well as Stangliczky/Jevtić permeating sonic environments. Marica's, Anando's, Nenad's videos merged with the textures of the Kazamati's arches – illumination of the past.

Communication. An illuminating sound-bridge for the future is made. The spirits in the Kazamati are still rumouring about us and we continue to spread echoes, like pulsars, like ticking veins.

In Belgrade, 14.10.2010

Manja Ristić

Experimental ECHO

The term ECHO has several meanings and can be used and interpreted in many different ways. In music performance and recording, an echo is a direct reflection of a sound, and echo-effects have been used since the fifties to recreate the sound of an acoustic echo and are still one of the most used effects in studio production-techniques as well as by live-playing musicians. "In audio signal processing and acoustics, an echo is a reflection of sound, arriving at the listener some time after the direct sound" (Wikipedia).

When, for the first time, together with Marica Radojcic, I visited the rooms of the Kazamat (the very old historic cellars under Belgrade's Military Museum where the ECHO-festival took place) in April 2010, I was very impressed by the unique atmosphere of this place, with its heavy history, something which is impossible to find in Switzerland and, I think, in central Europe generally. With all these old things lying around on the floor - cannons, weapons, mountains of cannon-balls, ammunition-boxes, all possible kind of strange metal-objects and unidentifiable things, a lot of dust and dirt, - the rooms looked like they had been untouched for hundreds of years, a place where the air and time had stood still... we knew immediately that this was the place where ECHO has to happen. I also knew straight away that the music which we would play there would have to be improvised and spontaneous, as a direct echo, an instant reaction of the players to these very special surroundings. The musicians from Switzerland and Serbia were myself (percussion/electronics), Knut Remond (handbag-electronics/ machines), Antoine Chessex (saxophone/ electronics) and Manja Ristić (violin) as well as Igor Stangliczky (electronics), Marko Jevtić (guitar) and Ivan Kadelburg (electronics). We performed during the three nights of the festival in different combinations from solo to quartet. The result were three exciting nights of experimental sounds from flat-out noise to sound-installations, to massive drones, to fragile experimental improvisation, to new electronica. Before the concerts, the mind-blowing intense noise of the Tesla-coil performance could be heard, bouncing around between the old stone-walls of the Kazamat, mixing with the sounds of some of the video-installations and the noises of the audience who talking and walking around.

The place became filled with several acoustic signals and sound-reflections from all possible corners, angles and different directions. Walking around in the cellars and corridors of the Kazamatı one had a unique acoustic experience. The Kazamatı is an off-space, not an official exhibition or performance-venue, so performing there was connected with a lot of problems and difficulties which had to be solved before the festival started, such as the humidity and the leaking roofs, the very limited electricity, the lack of water and toilets, the dusty and the dirt etc. The situation asked for a lot of flexibility from all the artists and musicians involved. To make it all happen in a professional way was an unforgettable adventure. I'm looking forward to ECHO Part II, hopefully in the near future!

In Basel, October 2010

Daniel Buess

Breath

[Performance]

The first time I did the Breath Performance was in Estonia during the Diverse Universe performance festival in 2008. Because it involves the spectator a lot, I gave the word after this short introduction to Thomas Millroth, who experienced the first performance in public and has written about this experience in The Sound of Performance Art.

One and a half years later, I did this performance again in Basel, a bit afraid that it would be less intense than the first time, but my apprehensions disappeared during the doing of it. Since this second time, I have kept going by involving the audience until the ice-plate, increasingly fragile from all the holes made in it, breaks by itself. I have experienced this action in different countries and cultures, and each time, the people, without any words from me, react with the wish to help me break the ice.

During the Echo Festival, even though it was cold in the performance space, thanks to the participation of the persons present the ice melted fast. After the breaking through, heat, contact and sound were directly perceptible.

In Basel, October 2010

Saskia Edens

(...) "The clean physical sounds make echoes deep in us, because we cannot keep a common cultural attitude to it as we do with a regular instrument. Many sound artists use this with success. But the question is if I ever experienced it so strong as with Saskia Edens. She did not use big gestures or loud sounds. She entered, sat down and opened two insignificant, flat boxes. One contained ear clips and a hairpin of ice. She put them on, matching her strongly red lips. From the second she lifted a flat piece of ice. She solemnly held it in front of face so that her lips could be seen through. The hot red through the cold ice.

A rhythmic low hissing was heart while she almost as in trance breathed on the ice then turning to the spectators holding her cold wall in front of them expecting them to breathe from the other side. All the time the warm breath against the cold hard. A very subtle physical and rhythmic sound. When she stood in front of me slowly leaning against my face so that only one cold centimetre was between us we both breathed. I heard this little sound seeing her red lips through. And then suddenly a hole opened in the ice, our breathings were mixed, I felt her warm air and the hissing was strengthened in our half open mouths. An easy echo, a strengthening that in spite of its tinniness was overwhelming. Perhaps, no one else in the room experienced this but me and her. But this was the first time I felt this physical sound as close and clear. And then the event was over.

Leaving me breathless. Saskia Edens passed through mythical levels into the most immediate existential clarity: to watch sounds, this is where all music once begun. And the conjunction to another person that can be provided through this sound.

I think that Kurt Schwitters at last got a relevant reply to his Ursonat." (...)

Fragment from The sound of Performance Art, October 2009

Thomas Millroth, Curator von Ystaads Konstmuseum, Schweden

FOCUS

[Video-installation]

The video-installation FOCUS is based on two projections on two opposite walls.

On one wall you can see 24 h - a day on planet earth. It shows the compression of a 24 hours recording by one TV-station on one coincidentally selected day. The result is like a mirror of us, the temporary dominators of this planet. Reality and fiction melt into the human drama. Sometimes it is a tragedy, sometimes a comedy. The sound of this video is obtained by using disturbances, irritations and synthetic noises. Is this maybe what we are, on this planet?

On the other wall, you can watch transformations. What you can see there, are the slowly changes of Nature items. Clouds transform into water, stones into sand. etc. It is not a romantic view of nature. It is more about "It is as it is". The sound of this video concerns energies and forces.

As far as we know, everything in microcosm and macrocosm (the universe) is driven by a complex system of known and unknown energies. On this level of energies, anything is connected with everything. If we could really and truly understand what this means for us, maybe we could live a life beyond our home-made laws, morals, conventions, fears, borders etc., etc. FOCUS maybe asks the question "what questions do we have to ask in the present?" Or, maybe FOCUS is just an echo of another illusion.

In Basel, July 2010

Christian Lichtenberg

Towards continuous universal machines

[Mathematico-artistic speculation]

RESUME. Binary machines based on binary number systems and two elementary states of electricity: switched ON, switched OFF are far away from: essence of electricity, our need to express our thoughts and tasks

ON-OFF is not specific for electricity at all. A water pipe can be ON-OFF, a balloon filled with some gas can be ON-OFF, a hole through which light comes in can also be ON-OFF... Thus on the basis of the two ON-OFF states it might be possible to talk about water machines, gas machines, light machines ... Maybe some other kind of machines.

The ON-OFF, or YES-NO, or TRUE-FALSE, or ZERO-ONE SPLIT is too crude for all sorts of possibilities, all kinds of subtle differentiations. There are so many other truth values on the scale between TRUE-FALSE:

almost true, hardly true, 100% true, 30% true, I believe it is true, I expect it is true, I am convinced it is true, I doubt it is true, I am sure it is true, It is possibly true, It is true for sure, It is necessarily true, It seems to be true, and so on and so one...

All of these and a lot of other possibilities cannot be captured by the ZERO-ONE approach.

One of Tesla's obsessions was numbers. He used to count and calculate all the time: his steps while walking, the distance between different points in his environments, the lengths and dimensions of all sort of objects he was using or touching (the dimensions of the room he was entering, the volume of the plate in which the soup was served, the dimensions of the tea cup, the tea pot, the bottle of wine he was drinking, the street number of the hotel he was living in, the room number...). And all those dimensions had to be divisible by 3. If 3 did not divide the dimension of something that was important for him, he would reject that object, soup, tea, tea pot, room, hotel...

This mathematico-artistic speculation is focused on the possibilities of constructing ternary or even continuous universal machines. Ternary, because of Tesla and his obsession with the number **three**. And continuous because continuousness is closer to the essence of electricity. It also characterises our thoughts, not to mention our emotions, feelings, reflections, intuitions ...

Instead of a ZERO-ONE codification, I consider the possibilities:

- Of using a ZERO-ONE-TWO codification:
- Of using for electricity: **0-110-220 V** electric potentials, for example, instead of ON-OFF.
- Of defining ternary Turing machines
- Of building a ternary keyboard
- Of replacing the binary number system with the ternary based on **0,1,2** and an elementary arithmetic based on modulo 3 not on modulo 10.

As a visual representation of ternary digitalisation I use planes: zeros are represented by **black** planes, twos by **white** planes, ones are represented, for example, by **blue** planes. Written in MEL, a sort of C⁺ programming language, this part of the programme reads :

```
proc string threePlanes(string $threeNumber[])
{
    string $a;
    $n=0;
    string $threeDigit;
    for ($threeDigit in $threeNumber)
```

```

{
if ($threeDigit=="0")
{$n=$n+1;
    nurbsPlane -p $n 0 0 -ax 1 0 0 -w 1 -lr 1 -d 3 -u 5 -v 5 -ch 1 -n threeZero;
}
if ($threeDigit=="1")
{$n=$n+1;
    nurbsPlane -p $n 0 0 -ax 1 0 0 -w 1 -lr 1 -d 3 -u 5 -v 5 -ch 1 -n threeZero;
{$n=$n+1;
    nurbsPlane -p $n 0 0 -ax 1 0 0 -w 1 -lr 1 -d 3 -u 5 -v 5 -ch 1 -n threeOne;
}
if ($threeDigit=="2")
{$n=$n+1;
    nurbsPlane -p $n 0 0 -ax 1 0 0 -w 1 -lr 1 -d 3 -u 5 -v 5 -ch 1 -n threeTwo;
}
};

$a="YES";
return $a;
}

```

In this case the planes are named by: `threeZero`, `threeOne`, `threeTwo`. Then we construct three shaders named: `threeBlack`, `threeBlue`, `threeWhite`:
`sets -renderable true -noSurfaceShader true -empty -name threeBlueSG;`

```
connectAttr -f threeBlue.outColor threeBlueSG.surfaceShader;  
shadingNode -asShader lambert -n threeWhite;  
sets -renderable true -noSurfaceShader true -empty -name threeWhiteSG;  
shadingNode -asShader lambert -n threeBlack;  
sets -renderable true -noSurfaceShader true -empty -name threeBlackSG;  
connectAttr -f threeBlack.outColor threeBlackSG.surfaceShader;  
shadingNode -asShader lambert -n threeBlue;  
connectAttr -f threeWhite.outColor threeWhiteSG.surfaceShader;  
setAttr "threeBlack.color" -type double3 0 0 0 ;  
setAttr "threeBlue.color" -type double3 0 0 0.5;  
setAttr "threeWhite.color" -type double3 1 1 1 ;
```

And to go further, I speculate with other number systems: one based on four digits: 0,1,2,3, or a system based on five, six, seven, eight digits... and so on, and so on...The more digits we take, the smaller the gaps in the discrete mathematics become...The visual representation will keep the black and the white, but the blue will be partitioned in several blue nuances.

The difference is that in the binary case there are polynomials on the basis of number 2, in ternary case these are polynomials on the basis of 3 and in the case of eleven digits these are polynomials on the basis of 11. Everything is very similar to every other thing. And the procedure of representation numbers in a given number system is always the same: dividing the number with the potencies of 2 (or potencies of 3, or potencies of 11 or similar). The only difference would be that in the case of fewer digits the corresponding string would be longer, in the case of more digits in the system the corresponding string would be shorter. If we recall that mathematically it is very easy to transform a number from one digital system into another digital system, it appears that from the

mathematical point of view there is no big difference in the digital representations we choose.

But visually, it is true that there are differences, even big ones. If we confine ourselves to the representation we chose, then it is a big difference if we have only black and white planes as opposed to if we have black, white, and blue planes. And of course, if we have more and more digits in the system, there will be more and more nuances of blue and the sharpness between colour transitions will be less and less rough.

Can we approach continuousness? Or can we only dream of it? On what kind of logic would such an approach be based? Multi-valued? Fuzzy? Intensional? Or some new logic? Or will the digital always remain just an echo of the analogical?

The integral version of this mathematico-artistic speculation was written as accompanied text for the installation TOWARD CONTINUOUS UNIVERSAL MACHINES prepared for the celebration of the 150th birthday of Nikola Tesla in Berlin 2006. This resume has been written for ECHO project.]

In Belgrade, October 2010

Marica Radojčić

Казамати пре концерта / Kazamatи before the concert

Концерт, Кнут Ремонд, Казамати / Concert, Knut Remond, Kazamatı

Концерт, иза сцене, снимање, Казамати / Concert, back stage, recording, Kazamatи

Концерт, публика и снимање, Казамати / Concert, audience and recording, Kazamati

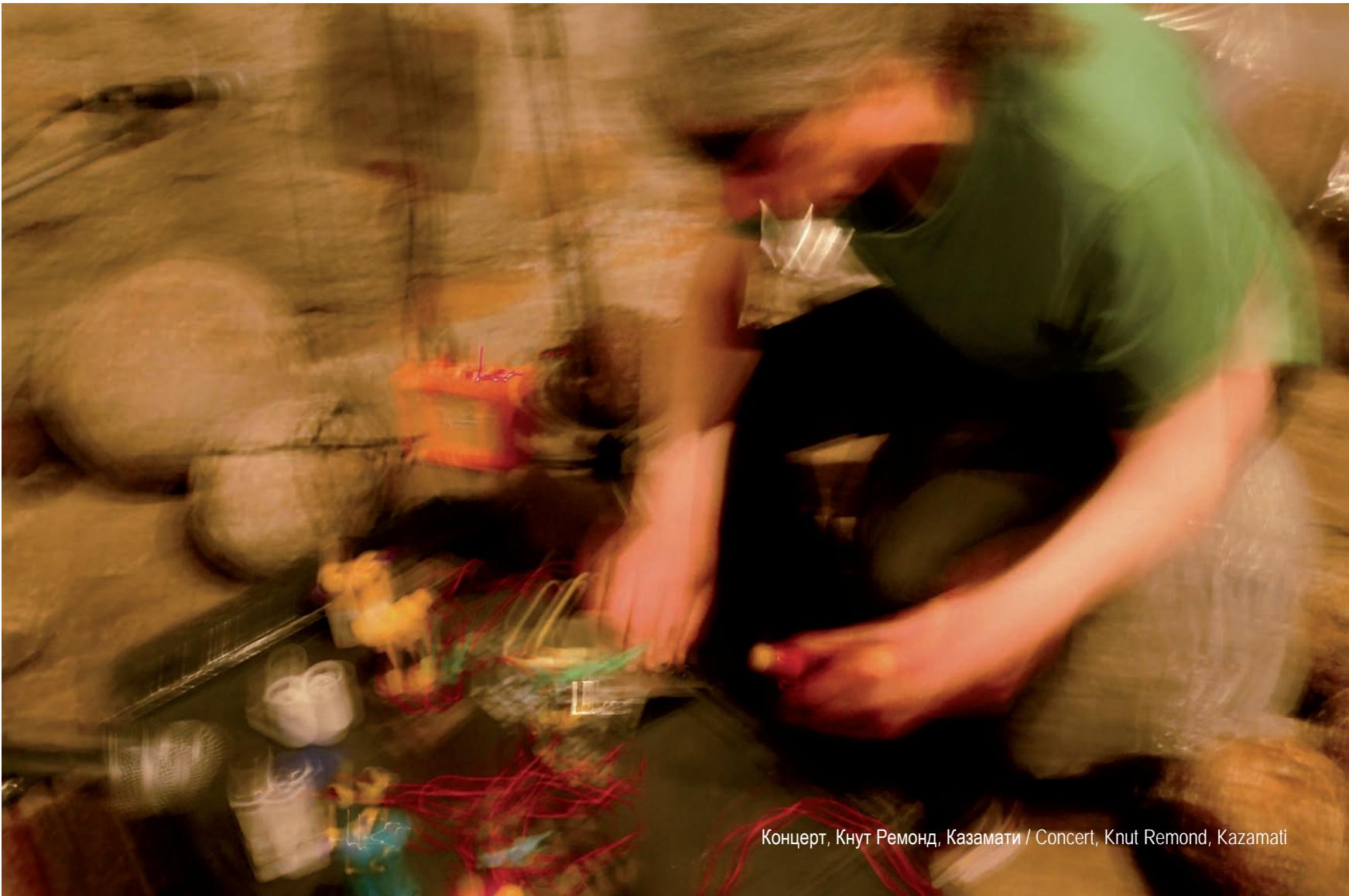
Концерт, Даниел Буес, Казамати / Concert, Daniel Buess, Kazamatı

Концерт, Даниэл Бусс, Казамати / Concert, Daniel Buess, Kazamatı

Концерт, Кнут Ремонд, Казамати / Concert, Knut Remond, Kazamati

Концерт, Кнут Ремонд, Казамати / Concert, Knut Remond, Kazamatı

Концерт, публика, Казамати / Concert, audience, Kazamatı

Концерт, Кнут Ремонд, Антоан Шесекс, Мања Ристић и Даниел Буес, Казамати / Concert, Knut Remond, Antoine Chessex, Manja Ristić and Daniel Buess, Kazamatи

Концерт, Мања Ристић, Казамати / Concert, Manja Ristić, Kazamatи

Концерт Кнут Ремонд, Мања Ристић и Даниел Буес, Казамати / Concert, Knut Remond, Manja Ristić and Daniel Buess, Kazamatи

Концерт, публика, Казамати / Concert, audience, Kazamati

Концерт, гости: Игор Штанглицки и Марко Јевтић, Казамати / Concert, guests: Igor Stangliczky and Marko Jevtić, Kazamatи

Концерт, Кнут Ремонд, Казамати / Concert, Knut Remond, Kazamati

Концерт, Кнут Ремонд, Казамати / Concert, Knut Remond, Kazamatı

Концерт, Антоан Шесекс, Казамати / Concert, Antoine Chesseix, Kazamati

Концерт, гости: Игор Штанглицки и Иван Каделбург, Казамати / Concert, guests: Igor Stangliczky and Ivan Kadelburg, Kazamatii

Концерт, гост: Игор Штанглицки, Казамати / Concert, guest: Igor Stangliczky, Kazamatı

Концерт, Кнут Ремонд, Казамати / Concert, Knut Remond, Kazamati

Муње из Теслиног калема, Казамати / Lightings from Tesla coil, Kazamati

Муње из Теслиног калема, Казамати / Lightings from Tesla coil, Kazamatи

Даниел Буес/Daniel Buess

Даниел Буес (dr), Швајцарска, студирао је на високој школи Musikhochschule у Базелу, са Siegfried-ом Schmid-ом и са Isao Nakamura у Karlsruhe. Изучава традиционалну јужноиндијску ударачку музику од 1995. до 1998., те арапску ударачку музику током тромесечног боравка у Каиру од новембра 2007. до јануара 2008. где је добио уметничку резиденцију од швајцарског уметничког савета Pro Helvetia. Даниел је био, и даље је, члан разних група и ансамбала у свету експерименталне и импровизоване музике, као што су Ensemble Phoenix Basel чији је он кључни члан и соло перкусиониста још од оснивања 1998, CORTEX (са композитором и извођачем електронске музике Alex-ом Buess-ом), МИР (са Papiro и Michael Zaugg), 16-17, XOW2 (са перкусионистом Daniel-ом Stalder-ом), Buggatronic (са аустралијанским уметником звука James-ом Hullick-ом) и B&B (са флаутистом Christoph-ом Bösch-ом).

Сарадња са другим уметницима као што су Alex Buess, Hany Bedair, Daniel Stalder, Zbigniew Karkowski, Kasper T. Toeplitz, John Duncan, Tetsuo Furudate, James Hullick, Kumiko Okamura, Michael Wertmüller, Phill Niblock, Julio Estrada, Chulki Hong, Stephan Wittwer, Ernst Thoma, Tim Hodgkinson, Iancu Dumitrescu, Z'EV и са многим другим. Са својим редовним турима по Европи, Азији и Аустралији, наступао је на најпризнатијим фестивалима експерименталне музике као и на неколико андерграунд места и догађаја на отвореном, у независним просторима.

У већини својих независних пројекта и перформанса, за које је пожељно да буду на необичним местима, на пример у ауто-периодици, Daniel приказује широку примену својих удараљки које сам прави од различитих материјала и електронских делова.

Приписује му се и разноврсна радио и CD продукција.

www.danielbuess.com

<http://www.youtube.com/danielbuess>

Daniel Buess (dr), Switzerland, studied at the Musikhochschule Basel with Siegfried Schmid and with Isao Nakamura in Karlsruhe. Studies in traditional Southern Indian percussionmusic, especially the Mridangam, from 1995 till 1998, and in Arabic percussion music during a three months residency in Cairo, Egypt, from November 2007 till January 2008. He was invited as an Artist in Residence by the Swiss Arts Council Pro Helvetia.

Daniel was and still is involved in various groups and ensembles in the realm of experimental and improvised music, such as the Ensemble Phœnix Basel, of which he is a coremember and solopercussionist since its foundation in 1998, CORTEX (with the composer and electronic-musician Alex Buess), MIR (with Papiro and Michael Zaugg), 16-17, HOW2 (with the percussionist Daniel Stalder), Buggatronic (with the Australian sound-artist James Hullick) and B&B (with the flautist Christoph Bösch).

His collaborations include with artists such as Alex Buess, Hany Bedair, Daniel Stalder, Zbigniew Karkowski, Kasper T. Toeplitz, John Duncan, Tetsuo Furudate, James Hullick, Kumiko Okamura, Michael Wertmüller, Phill Niblock, Julio Estrada, Chulki Hong, Stephan Wittwer, Ernst Thoma, Tim Hodgkinson, Iancu Dumitrescu, Z'EV and many others. On his regular tours throughout Europe, Asia and Australia, he has performed at the most highly regarded festivals for experimental music, as well as at several underground places, open spaces and independent venues.

In most of his own independent projects and performances, which happen by preference at unusual places like car-workshops, Daniel makes an extensive use of his self-made percussion devices, built of different materials, and electronics.

He has various Radio and CD productions to his credit.

www.danielbuess.com

<http://www.youtube.com/danielbuess>

Концерт, Даниэл Буес, Казамати / Concert, Daniel Buess, Kazamati

Концерт, Даниэл Бусс, Казамати / Concert, Daniel Buess, Kazamatii

Концерт, Даниэл Буес, Казамати / Concert, Daniel Buess, Kazamati

Концерт, Даниэл Буес, Казамати / Concert, Daniel Buess, Kazamati

Концерт, Даниел Буес, Казамати / Concert, Daniel Buess, Kazamati

Концерт, Даниел Буес, Казамати / Concert, Daniel Buess, Kazamatı

Концерт, Даниел Буес, Казамати / Concert, Daniel Buess, Kazamati

Концерт, Даниел Буес, Казамати / Concert, Daniel Buess, Kazamati

Саскија Еденс/Saskia Edens

Саскија Еденс, Швајцарска, рођена у Женеви где је дипломирала на школама Ecole supérieure des Beaux-arts (2002) и Ecole des Arts décoratifs. У периоду од 1999. до 2000. студирала је на Akademie der bildenden Künste, Беч. Данас живи и ради у Базелу, Швајцарска.

Саскија Еденс се служи видеом, фотографијом, скулптуром и техникама одливања, те перформансом. Радо комбинује и сучељава ове различите медије.

Њен рад на покретима тела, такође укључен у њене уметничке студије, допуњује и баца ново светло на њен перформатив и визуелни рад. Са двоје студената оснива експерименталну лабараторију за праксу покрета у оквиру Школе лепих уметности, у намери да продуби питање сензације и визуелне уметности.

Последњих година више се бави живим перформансом и учествује на међународним фестивалима перформанса као што су Корас у Сејлу у Јужној Кореји 2007. и Diverse Universe у Естонији 2008. и 2009. године. Потом следе перформанси у оквиру групе Non Grata (Естонија) у Њујорку и у пустињи Неваде.

У Швајцарској њени перформанси су приказивани на Kaskadenkondensator и на Ausstellungsraum Klingeltal (Базел), у Tanzhaus Wasserwerk (Цирих), те у Theater de l'Usine и галерији Forde (Женева). Један од представљених перформанса био је изабран за национално такмичење перформанса Kunstkredit у Kunsthaus Baselland 2009. Недавно је њен перформанс BREATH изабран за приказивање у оквиру Project of the List 15 (Sideshow ArtBasel) у Базелу. Кроз уметност перформанса сарађује са другим уметницима, музичарима.

У исто време, њене инсталације, видео радови и други радови излагани су у Швајцарској и у иностранству, између остalog, у Fotomuseum Winterthur (изложба Darkside II), Kunstmuseum Chur (са уметничким колективом Flex, чији је члан), у Kunstmuseum Thun, Kunsthau Baselland, у Wyspa Progress Institute у Гдањску, у галерији Kritiku у Прагу, у Kunstverein, Фрајбург, те у галерији Nicola von Senger у Цириху.

Пошто је освојила такмичење Kunstkredit, инсталација ANACHRONISTIC PORTRAIT је постала 2007. сталан део поставке Building of the Archives у Базелу. 2008 добија награду за културу фондације Александре Клавел. Њен видео рад MAKE-UP откупио је дистрикт Базел-Ленд за колекцију нових медија Dotmov.bl.ch

Saskia Edens, Switzerland, was born in Geneva, where she graduated in 2002 from the Ecole supérieure des Beaux-arts and the Ecole des Arts décoratifs. From 1999 to 2000 she studied at the Akademie der bildenden Künste, Vienna. Today she lives and works in Basel, Switzerland.

Saskia Edens works with video, photography and sculpture, as well as with moulding techniques and performance. She likes to confront and combine these various mediums. Her work on body movement, which she explores simultaneously with the artistic studies that she is still pursuing, feeds and illuminates her performative and visual work.

These last years, she has been working more profoundly on live performances, participating in international performance festivals: in 2007 at the Kopas in Seoul, South Korea, and then in Estonia in Diverse Universe 2008 and 2009. Then followed performances in association with members of the Non Grata group(EST) in New York and in the desert of Nevada. Recently, she was invited to perform at the prehistoric cave of Niaux during the Le printemps de septembre festival of contemporary art (France).

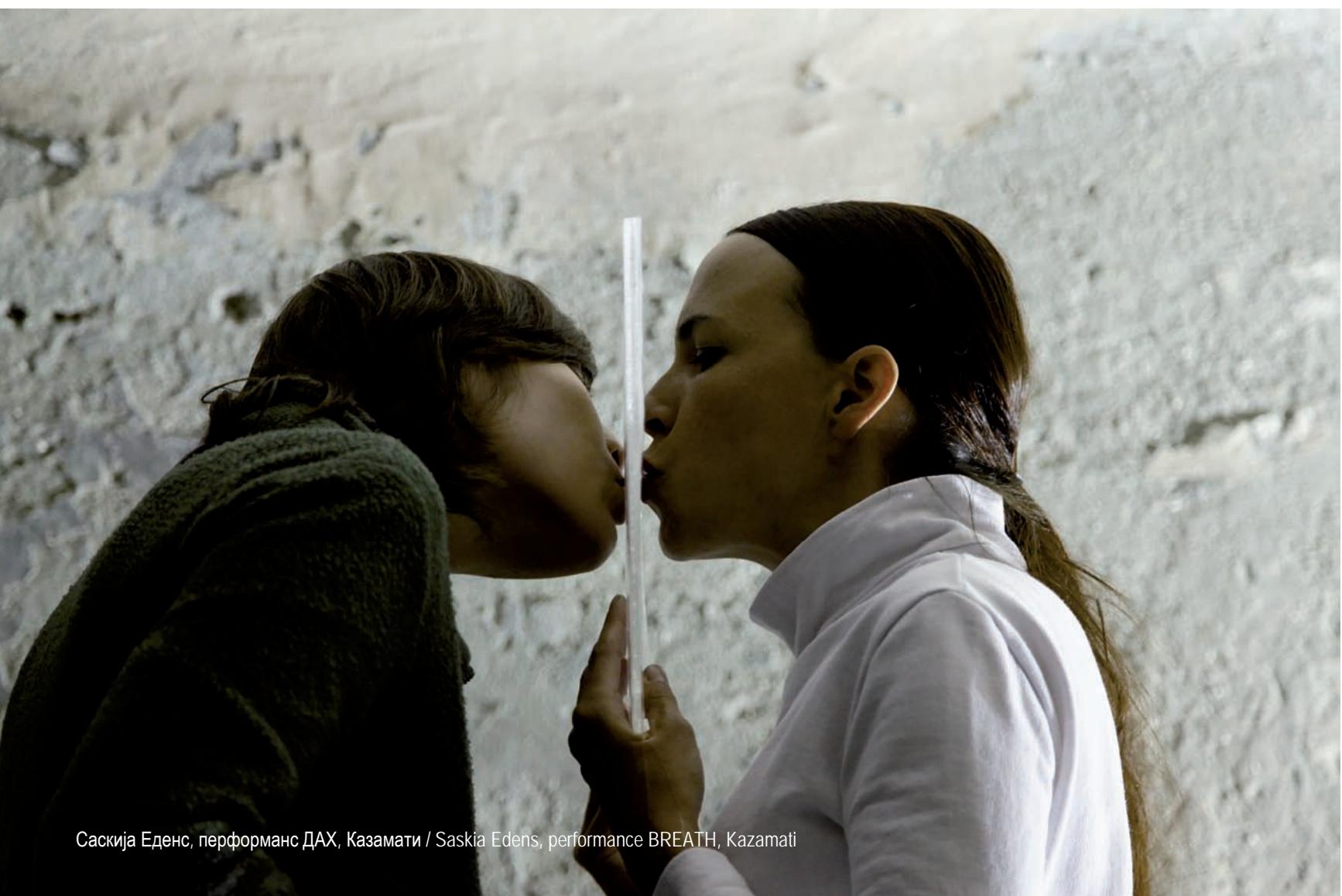
In Switzerland, her performances were among others shown in the Kaskadenkondensator and in the Ausstellungsraum Klingeltal in Basel, in the Tanzhaus Wasserwerk Zürich and in the Theatre de l'Usine and the Gallery Forde in Geneva. One of her performances was selected for the national performance competition of the Kunstkredit in Kunsthaus Baselland 2009. Recently, her performance BREATH was shown in the performance Project of the List 15 during Art Basel.

In her performance art, she has collaborated with other artists and musicians, as in the EURO LATIN PERFORMANCE PROJECT during a one month tour through Europe.

Her installations, videos and objects were shown in Switzerland and abroad – including in the Fotomuseum Winterthur (exhibition Darkside II), the Kunstmuseum, Chur (with the Flex Association of Artists of which she is a member), in the Kunstmuseum, Thun, the Kunsthaus, Baselland, in the Wyspa Progress Institute in Gdansk, in the Gallery Kritiku in Prague, in the Kunstverein, Freiburg and in the Gallery Nicola von Senger, Zürich.

In 2007, having won the competition of the Kunstkredit, the installation ANACHRONISTIC PORTRAIT was realized as a permanent installation for the Building of the Archives in the City of Basel. In 2008, she received the cultural prize of the Alexandre Clavel foundation. Her video MAKE-UP was purchased by the district of Basel-Land's new media collection Dotmov.bl.ch.

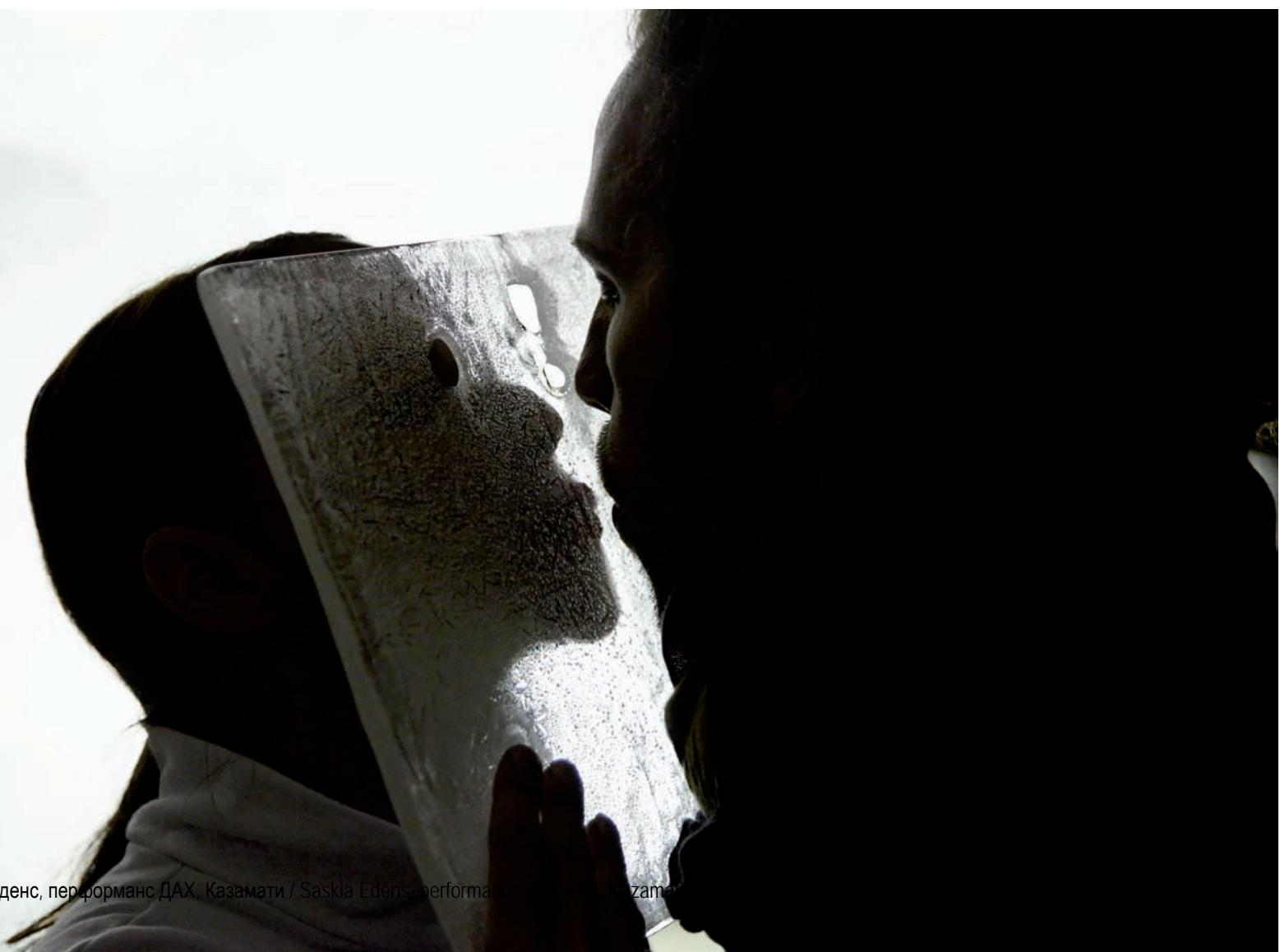
www.saskiaedens.com,
www.nicolavonsenger.com

Саскија Еденс, перформанс ДАХ, Казамати / Saskia Edens, performance BREATH, Kazamati

Саскија Еденс, перформанс ДАХ, Казамати / Saskia Edens, performance DAH, Kazamati

Саскија Еденс, перформанс ДАХ, Казамати / Saskia Edens, performance DAH, Kazamat

Саскија Еденс

мати / Saskia Edens, performance BREAK

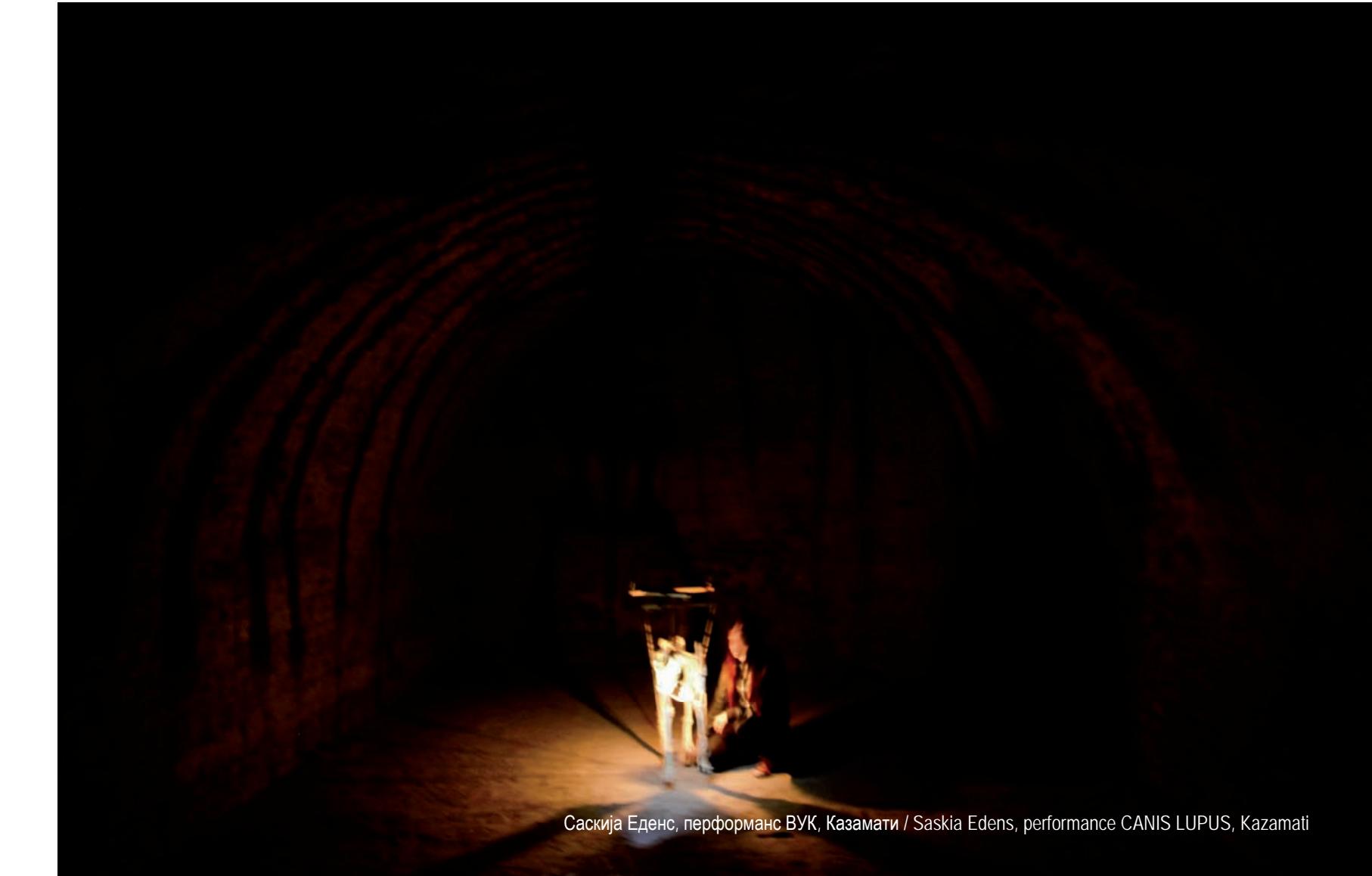
Саскија Еденс, перформанс ДАХ, Казамати / Saskia Edens, performance BREATH, Kazamatı

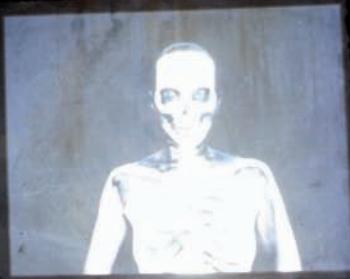
Саскија Еденс, перформанс ДАХ, Казамати / Saskia Edens, performance BREATH, Kazamatи

Саскија Еденс, перформанс ВУК, Казамати / Saskia Edens, performance CANIS LUPUS, Kazamatij

Саскија Еденс, перформанс ВУК, Казамати / Saskia Edens, performance CANIS LUPUS, Kazamatı

Саскија Еденс, видео ШМИНКАЊЕ, звук Даниел Буес, Казамати / Saskia Edens, video MAKE-UP, sound Daniel Buess, Kazamatı

Саскија Еденс, видео ШМИНКАЊЕ, звук Даниел Буес, Казамати / Saskia Edens, video MAKE-UP, sound Daniel Buess, Kazamatи

Саскија Еденс, видео ШМИНКАЊЕ, звук Даниел Буес, Казамати / Saskia Edens, video MAKE-UP, sound Daniel Buess, Kazamatı

Саскија Еденс, видео ШМИНКАЊЕ, звук Даниел Буес, Казамати / Saskia Edens, video MAKE-UP, sound Daniel Buess, Kazamatи

Антоан Шесекс/Antoine Chessex

Антоан Шесекс, Швајцарска, композитор и експериментални музичар рођен 1980. у граду Вевеј у Швајцарској, образован као саксофониста, извођач. Његова проучавања звука представљена су кроз композиције намењене музичким ансамблима, соло извођачима, али и сарадњи са другим врстама уметности. Његови радови су засновани на истраживању физичке природе звукова и простора и баве се акустичким, колико и електронским и електроакустичким медијима.

И данас, иако углавном фокусиран на компоновање, Шесекс користи инструмент. Његове соло радове карактеришу густи слојеви дуготрајних пичева који реагују са архитектуром места или масивни облаци пренаглашеног саксофона што ствара врло снажан догађај уживо са потпуним урањањем у звук.

Наступа свуда у свету и појављује се на бројним интернационалним фестивалима.

шира верзија:

<http://www.soundimplant.com/antoine/bioac.html>

Antoine Chessex, Switzerland, is a composer and experimental musician born in 1980 in Vevey, Switzerland, with a background as a saxophone player and performer. His sonic researches include compositions for ensembles, solo works and collaborations with other artists. Chessex's works are based on the exploration of the physicality of sounds and spaces, and deal with acoustic as much as with electronic and electroacoustic media.

Nowadays, although mostly focusing on composition, Chessex still plays the horn. His solo works feature dense layers of sustained pitches reacting with the architecture of the space, or massive clouds of amplified sax resulting in intense live actions through total immersion in the sound.

He presents his works worldwide and has appeared at numerous international festivals.

extended version:

<http://www.soundimplant.com/antoine/bioac.html>

Концертт, Кнут Ремонд, Антоан Шесекс, Мања Ристић, Даниел Буес, Казамати / Concert, Knut Remond, Antoine Chessex, Manja Ristić, Daniel Buess, Kazamatı

Концерт, Антоан Шесекс, Казамати / Concert, Antoine Chessex, Kazamati

Концерт, Антоан Шесекс, Казамати / Concert, Antoine Chessex, Kazamati

Концерт, Антоан Шесекс, Казамати / Concert, Antoine Chessex, Kazamati

Концерт, Антоан Шесекс, Казамати / Concert, Antoine Chessex, Kazamatи

Ненад Јеремић/Nenad Jeremić

Ненад Јеремић, Србија, рођен 1977. у Београду, дипломирао је на Математичком факултету у Београду 2003, магистрирао на постдипломским студијама на групи за Вишемедијску уметност Универзитета уметности у Београду 2007.

Две године се бавио глумом у аматерском позоришту Дадов. Касније је снимао кратке филмове и видео радове са којима је учествовао на домаћим и иностранским фестивалима. Осим на филмовима: Професор, Секси Стрип, Чворо Пипл, Вађење,... са Владаном Јеремићем и Душаном Јевтовићем радио је и на пројекту Western Impressions, састављеном из 16 кратких видеа и једног перформанса – игре (приказивања рада: изложба и радионица, СКЦ, 2002; радионица, Ечка, 2003; радионица, перформанс и видео, Зрењанин, 2004; перформанс и изложба, Магацин, 2009).

У циклусу 12 видео радова под насловом Л2, са Вукашином Недељковићем, истражује део града око Источних капија Београда (Контекст галерија, 2007). Пројекат ПЛОЧИЦЕ реализује са групом И.П.О, коју поред њега чине Срђан Ђукић и Вукашин Недељковић. Ово је интердисциплинарни пројекат, са ослонцем у фотографији, математичкој терминологији, теорији фрактала и видеу (пројекат је представљен у Бечу, MuseumQuartier21, 2004, на Планетаријуму у Београду, мај 2004, Дому омладине, 2008).

Учествује у више пројеката у организацији Марице Радојчић – Брисање 1, 2003, Брисање 2, 2004, Осветлићу тамну страну месеца, 2006.

Бави се организовањем акција, у које су углавном укључени људи из његовог непосредног окружења. Већи део радова је базиран на игри, такви су на пример видео-филм-перформанс БОРБА, 2002, као и представа ДВОРИШТЕ ЗГРАДЕ, 2003. Заједно са групом уметника са којима је близко сарађивао покренуо 2007. Пројекат Двориште зграде, у оквиру кога је приређена истоимена књига 2008. године и изложба у Магацину у Београду, 2009. Са овим пројектом учествује и на сајмовима уметности Supermarket у Стокхолму, Шведска, 2010. и AltCph10 у Копенхагену, Данска, 2010.

Са Арионом Асланијем ради на филму Шејн, Београд 2009, Париз, Cité Internationale des Arts, 2010.

Пише приче: Двориште зграде, Кентаур, Испит, од којих су неке емитоване на Трећем програму Радио Београда.

2009. године основао је програмерску агенцију Blink N, којој је основна оријентација web програмирање.

Nenad Jeremic, Serbia, was born in Belgrade in 1977. He graduated from the Faculty for Mathematics, Belgrade in 2003, and graduated from his master studies in multimedia arts at the University of Art, Belgrade in 2007, with his installation Sketches, containing video and tales as the main components.

For two years he performed in the Dadov amateur theater. Since then, he has been filming short movies and videos, and with those he has been participating in various festivals in the country and abroad. Besides short movies, such as Professor, Sexy Strip, Core People, Getting out, where he collaborated with Vladan Jeremić and Dusan Jevtović, he joined the Western Impressions project, a compilation of 16 videos and one performance – 'the game' (presented at an exhibition and workshop in SKC gallery, 2002; at a workshop in Ečka, 2003; a workshop, performance and video in Zrenjanin, 2004; performance and exhibition in Magacin, 2009). In the cycle of 12 videos LII together with Vukašin Nedeljković, he is researching the neighborhood in-between the buildings of the East Gate of Belgrade (Kontekst gallery, 2007).

The TILES project he realizes with two other members of the group, Srdjan Djukić and Vukašin Nedeljković. This is an interdisciplinary project based on photography, mathematical terminology, fractal theory and video (presented in MuseumQuartier21, Vienna 2004, Planetarium, Belgrade, 2004; Dom Omladine, Belgrade 2008).

Jeremić has participated in Marica Radojičić's projects – Erasing 1, 2003, Erasing 2, 2004, I Shall Illuminate the Dark Side of the Moon, 2006.

He organizes various acts involving people from his surroundings and everyday life. The majority of Nenad's works are based on a play: the video–movie–performance THE FIGHT, 2002; the play COURTYARD, 2003.

In 2007, together with a group of artists that he collaborated with, Nenad started the project COURTYARD resulting in the book of the same name (2008) and the exhibition in the Magacin Gallery in 2009. This project he has also presented in art fairs: Supermarket in Stockholm, Sweden, 2010 and AltCph10 in Copenhagen, Denmark, 2010.

With Arion Aslani, he worked on the movie Shane, in Belgrade 2009, and in Paris, Cité Internationale des Arts, 2010.

He has written the tales Courtyard, Centaur, Exam, parts of which were read on Radio Beograd.

In 2009, he founded the Blink N programming agency.

Ненад Јеремић, ведео инсталација, Планетаријум / Nenad Jeremić, video installation, Planetarium

Ненад Јеремић, ведео инсталација, Планетаријум / Nenad Jeremić, video installation, Planetarium

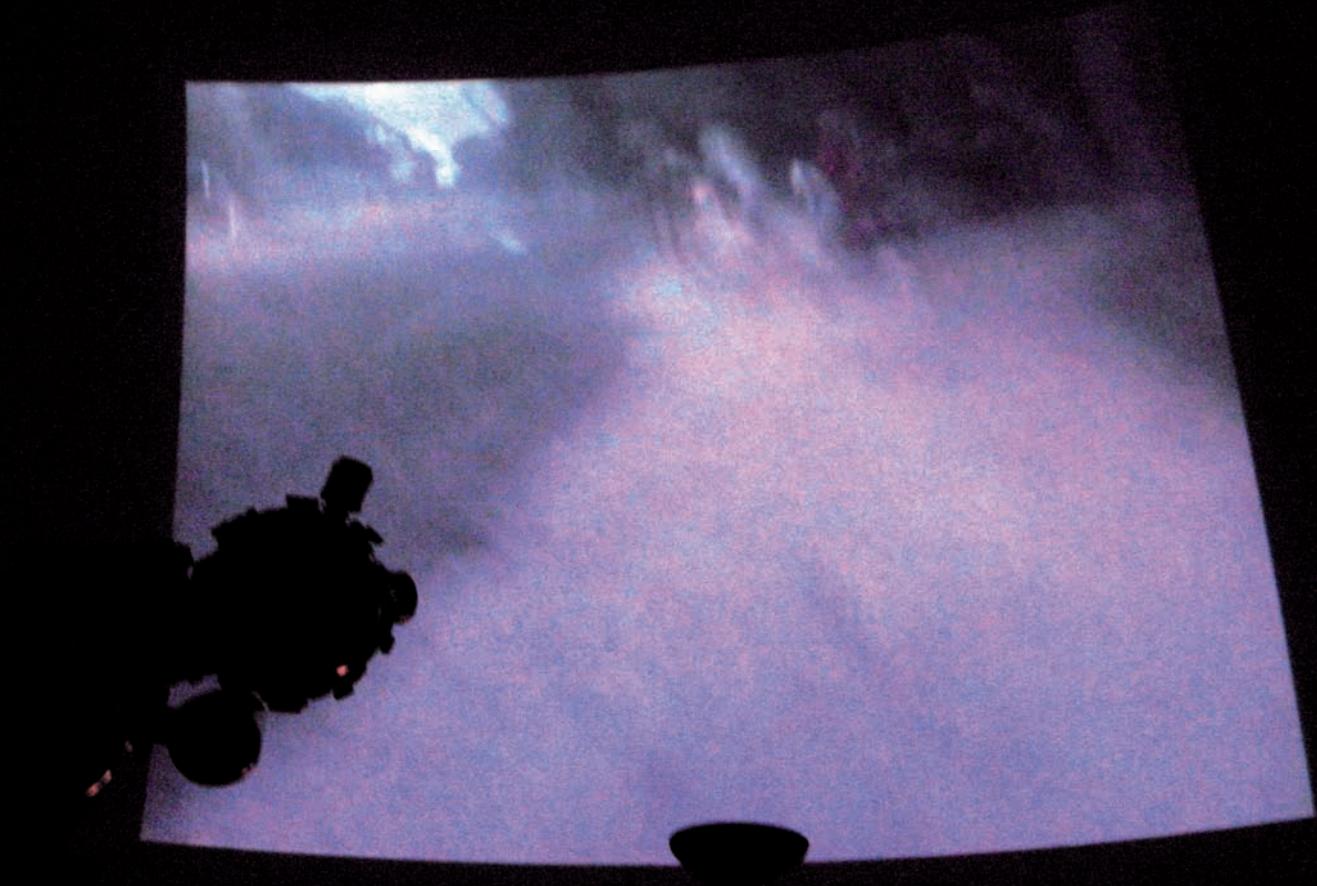
Ненад Јеремић, видео инсталација, Планетаријум / Nenad Jeremić, video installation, Planetarium

Ненад Јеремић, ведео инсталација, Планетаријум / Nenad Jeremić, video installation, Planetarium

Ненад Јеремић, ведео инсталација, Планетаријум / Nenad Jeremić, video installation, Planetarium

Ненад Јеремић, видео инсталација, Планетаријум / Nenad Jeremić, video installation, Planetarium

Ненад Јеремић, ведео инсталација, Планетаријум / Nenad Jeremić, video installation, Planetarium

Ненад Јеремић, ведео инсталација, Планетаријум / Nenad Jeremić, video installation, Planetarium

Кристијан Лихтенберг/Christian Lichtenberg

Кристијан Лихтенберг, Швајцарска, живи и ради у Швајцарској. Његова истраживања осцилирају између хаоса и празнине, између наратива и апстрактног. Углавном се бави фотографијом, видеом и звуком као медијима. На свом путу добио је неколико међународних награда и његов рад се налази у колекцијама музеја, јавних институција и у приватним колекцијама. Постоји и неколико публикација, књига и каталога о његовом раду.

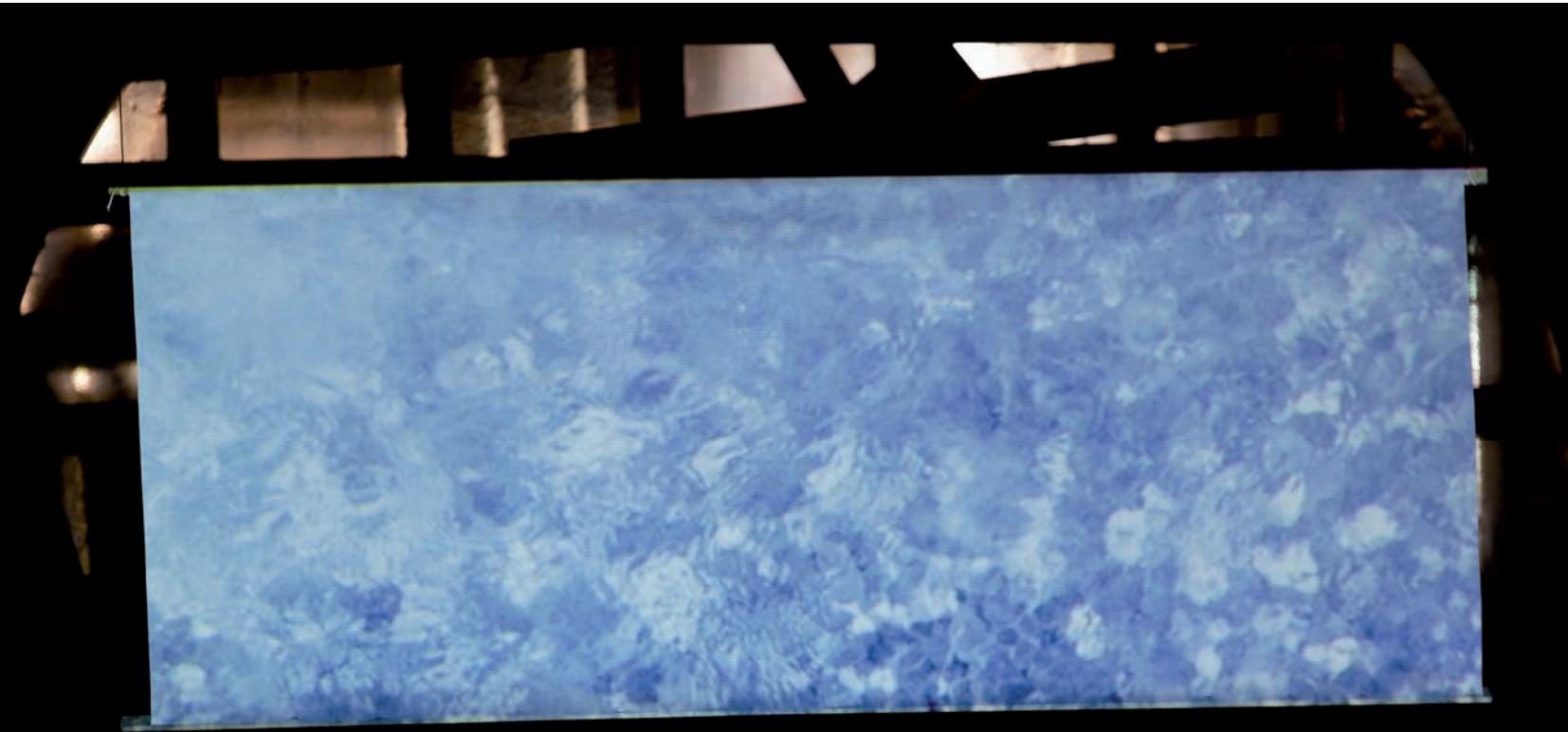
Christian Lichtenberg, Switzerland, lives and works in Switzerland. His explorations oscillate between chaos and emptiness, between the narrative and the abstract. He mainly uses photography, video and sound as his media. On the way, he has obtained some international awards and is represented in museum collections, public institutions and private collections. There are also quite a number of publications, books and catalogues about his work.

Кристијан Лихтенберг, ведео инсталација ФОКУС, Казамати / Christian Lichtenberg video installation FOCUS, Kazamati

Кристијан Лихтенберг, ведео инсталација ФОКУС, Казамати / Christian Lichtenberg video installation FOCUS, Kazamati

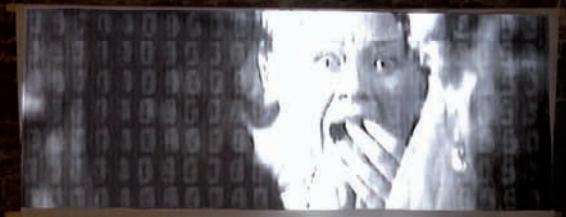
Кристијан Лихтенберг, ведео инсталација ФОКУС, Казамати / Christian Lichtenberg video installation FOCUS, Kazamatи

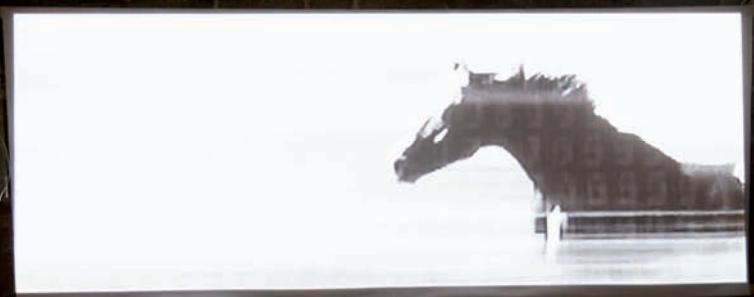
Кристијан Лихтенберг, ведео инсталација ФОКУС, Казамати / Christian Lichtenberg video installation FOCUS, Kazamatи

Кристијан Лихтенберг, ведео инсталација ФОКУС, Казамати / Christian Lichtenberg video installation FOCUS, Kazamatи

Кристијан Лихтенберг, ведео инсталација ФОКУС, Казамати / Christian Lichtenberg video installation FOCUS, Kazamatи

Кристијан Лихтенберг, ведео инсталација ФОКУС, Казамати / Christian Lichtenberg video installation FOCUS, Kazamatи

Кристијан Лихтенберг, ведео инсталација ФОКУС, Казамати / Christian Lichtenberg video installation FOCUS, Kazamatи

Кристијан Лихтенберг, ведео инсталација ФОКУС, Казамати / Christian Lichtenberg video installation FOCUS, Kazamatni

Кристијан Лихтенберг, ведео инсталација ФОКУС, Казамати / Christian Lichtenberg video installation FOCUS, Kazamatı

Кристијан Лихтенберг, ведео инсталација ФОКУС, Казамати / Christian Lichtenberg video installation FOCUS, Kazamatli

Анандо Николић/Anando Nikolić

Анандо Николић, Србија, живи и ради у Београду. Године 2002. дипломира камеру на Факултету драмских уметности у Београду. Члан асоцијације УМНА - Уметност&Наука (директор продукције), предаје фотографију у средњој школи. Ради на филму и телевизији као директор фотографије, 3D аниматор и монтажер. Експериментише са филмом и фотографијом комбинујући документарне слике са компјутерским програмима посебно са 3D анимацијом.

Anando Nikolić, Serbia, lives and works in Belgrade. In 2002, he received his diploma in camerawork from the Faculty of Dramatic Arts, Belgrade. Member of UMNA - Art&Science (director of production), teaches photography at high school.

Works in film and television as director of photography, 3D animator and film editor. Experiments in film and photography, combining documentary images and computer programmes, particularly 3D animations.

<http://my.beocity.net/~umna/>

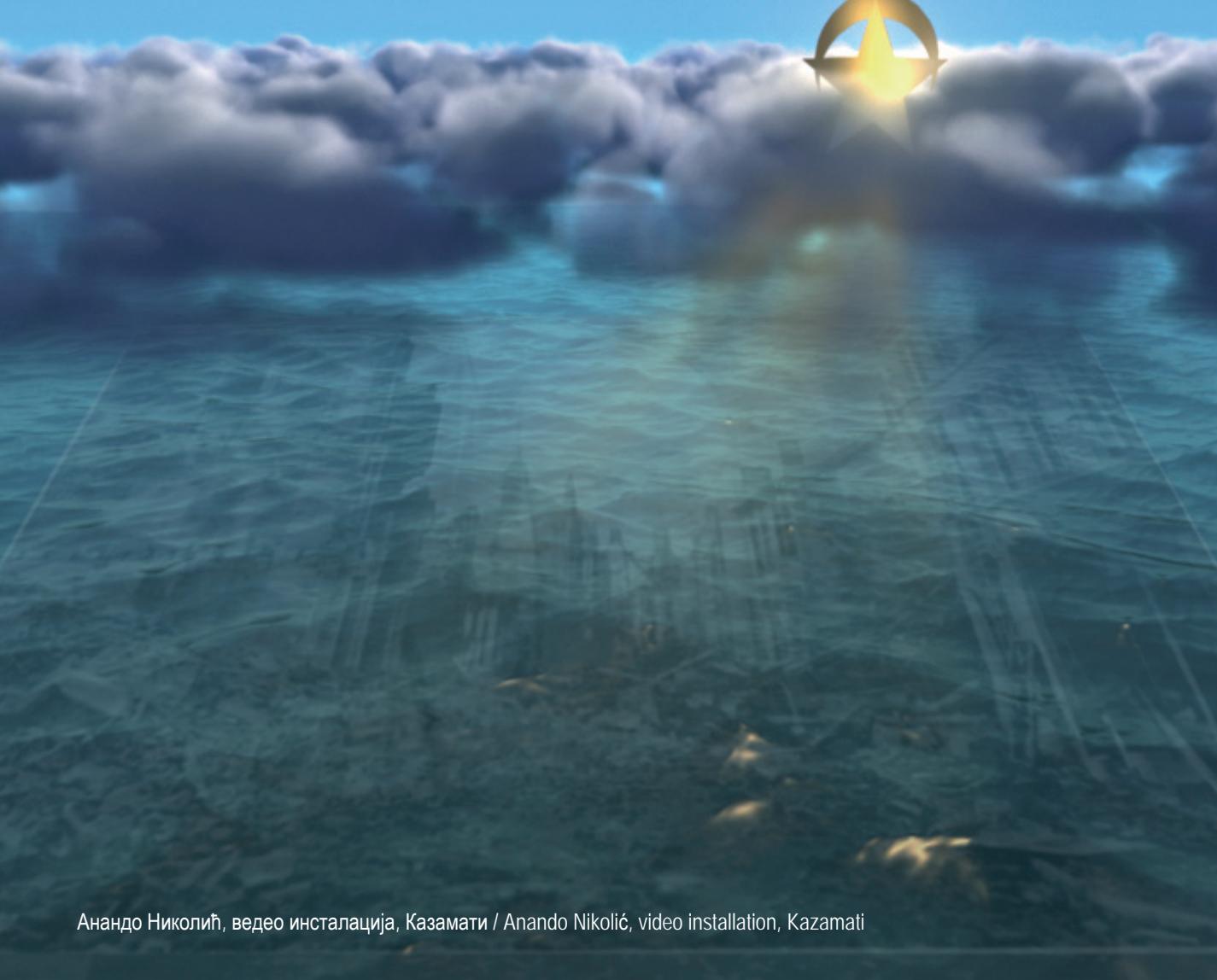
Анандо Николић, видео инсталација, Казамати / Anando Nikolić, video installation, Kazamatи

Анандо Николић, ведео инсталација, Казамати / Anando Nikolić, video installation, Kazamatni

Анандо Николић, видео инсталација, Казамати / Anando Nikolić, video installation, Kazamati

Анандо Николић, видео инсталација, Казамати / Anando Nikolić, video installation, Kazamatii

Анандо Николић, ведео инсталација, Казамати / Anando Nikolić, video installation, Kazamat

Марица Радојчић/Marica Radojčić

Марица Радојчић, Србија, математичар и уметник, рођена у Новим Карловцима, Србија. Дипломирала, магистрирала и докторирала математику на Природно-математичком факултету у Београду. Живи и ради у Београду. Низ година предавала на Математичком факултету. Као гостујући професор или истраживач боравила на више универзитета у свету (у Бону, Хамбургу, Москви, Берклију, Станфорду, Њујорку и другим). Добитник Фулбрајтове награде за математику за школску годину 1985/86 коју проводи у Њујорку.

У науци се бави математичком лингвистиком, математичком логиком, нумеричком математиком и алгебром. Има објављених четрдесетак научних радова и књига. Радове су јој цитирали, користили и на њих се надовезивали бројни математичари широм света. Резултати су јој ушли у неколико значајних светских монографија.

У уметности јавно присутна од 1982. године, више у свету него у земљи. Развијајући у уметности идеје из математике, философије и метафизике експериментише у разним медијима.

Члан је УЛУС-а (Удружења ликовних уметника Србије), и међународног удружења IKG (Internationales Künstler Gremium). Излаже од 1982. Имала више самосталних и групних изложби. Излагала и стварала у САД, Немачкој, Белгији, Француској, Скандинавским земљама, Јужноафричкој Унији, Аустрији. Од 1985. излаже у Њујорку (до сада имала 4 самосталне и 20-так групних изложби). Учествовала на више међународних изложби у Европи, САД, Африци.

О њеној уметности писали су многи стручњаци како код нас тако и у свету: од америчког критичара Леонарда Хоровица, преко песника и многостраног израелског уметника и теоретичара Јозефа Семаха, до руског философа и естетичара Виктора Бичкова.

Поред уметности и науке бави се и организацијом и продукцијом. Основач је и руководилац неколико научних семинара. Била је шеф неколико научних и уметничких пројекта. Основач и руководилац Математичке уметничке радионице, 1993, основач и председник удружења УМНА – Уметност и наука, 1998. Један од оснивача, 2000, Групе за дигиталну уметност на Интердисциплинарним магистарским студијама Универзитета уметности, Београду. Организовала је више пројекта, симпозијума (домаћих и међународних), као и гостовања и ауторских пројекта иностраних уметника и научника. Сарађује са бројним уметницима и научницима широм света.

Marica Radojčić, Serbia, mathematician and artist, born in Novi Karlovci, Serbia. Graduated and obtained Ph.D. in mathematics from the University of Belgrade. For many years professor at the University of Belgrade, Faculty of Mathematics and the University of Art, Belgrade, Group for Digital Art. Visiting professor and/or researcher at the University of California - Berkeley, University of Hamburg, University of Bonn, MGU – Moscow, University of New York etc. Fulbright award for mathematics for the academic year 1985/86, which she spent at the Courant Institute, New York University.

Her mathematical papers belong to universal algebra, mathematical logic, numerical mathematics and mathematical linguistics. Her mathematical results have been included in international mathematical monographs and papers.

Member of ULUS (Association of Visual Artists of Serbia) and of IKG (Internationales Künstler Gremium). She has had a number of solo and group exhibitions, and has exhibited and executed her art work in USA, Germany, Belgium, France, Scandinavia, South Africa and Austria.

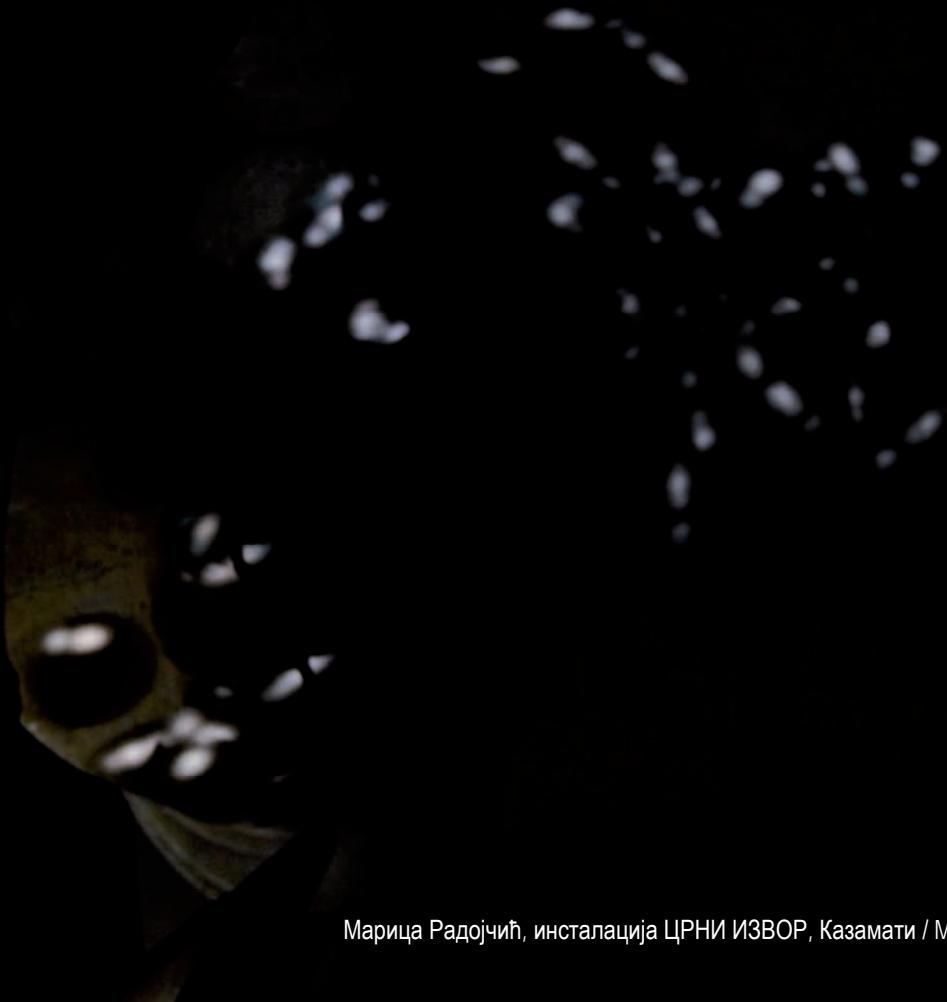
Since 1985, she has had exhibitions in New York galleries (4 solo shows and around 20 group shows there). She has participated in several important international shows in Europe, USA, Africa.

Her art is of a contemplative nature, experimental and multimedial, based on mathematical and philosophical ideas (semantical layers of language, paradoxes, infinity, algorithms, truth theories...). A number of experts have written about her work, from the American critic Leonard Horovitz and Israeli poet and visual artist Joseph Semah, to the Russian philosopher and aesthetician V.V. Bychkov.

For many years she has been occupied with the organization and production of projects both artistic and scientific. In 1993, she founded the Mathematical Art Workshop at the Faculty of Mathematics, University of Belgrade, and in 1998 she founded the UMNA - Art and Science Association. Both associations were designed to be places where connections and interrelations between Art and Science would be explored. In 2002, with a couple of other artists, she founded Postgraduate Interdisciplinary Studies at the Belgrade University of Art, Group for Digital Art. She has organized a number of projects, symposia (domestic and international) and productions for foreign artists and scientists. She has collaborated with a great number of artists and scientists around the world.

Марица Радојчић, инсталација ЦРНИ ИЗВОР, Казамати / Marica Radojčić, installation BLACK SOURCE, Kazamatи

Марица Радојчић, инсталација ЦРНИ ИЗВОР, Казамати / Marica Radojčić, installation BLACK SOURCE, Kazamatи

Марица Радојчић, пројекција компјутерске анимације РАСТ ИЗ РАВНИ, зид испред Војног музеја /
Marica Radojčić, projection of the computer animation GROWTH FROM A PLANE, wall in front of the Military Museum

Марица Радојчић, пројекција компјутерске анимације РАСТ ИЗ РАВНИ, вид испред Војног музеја /
Marica Radojčić, projection of the computer animation GROUTH FROM A PLANE, wall in front of the Military Museum

Марица Радојчић, пројекција компјутерске анимације РАСТ ИЗ РАВНИ, зид испред Војног музеја /
Marica Radojčić, projection of the computer animation GROUTH FROM A PLANE, wall in front of the Military Museum

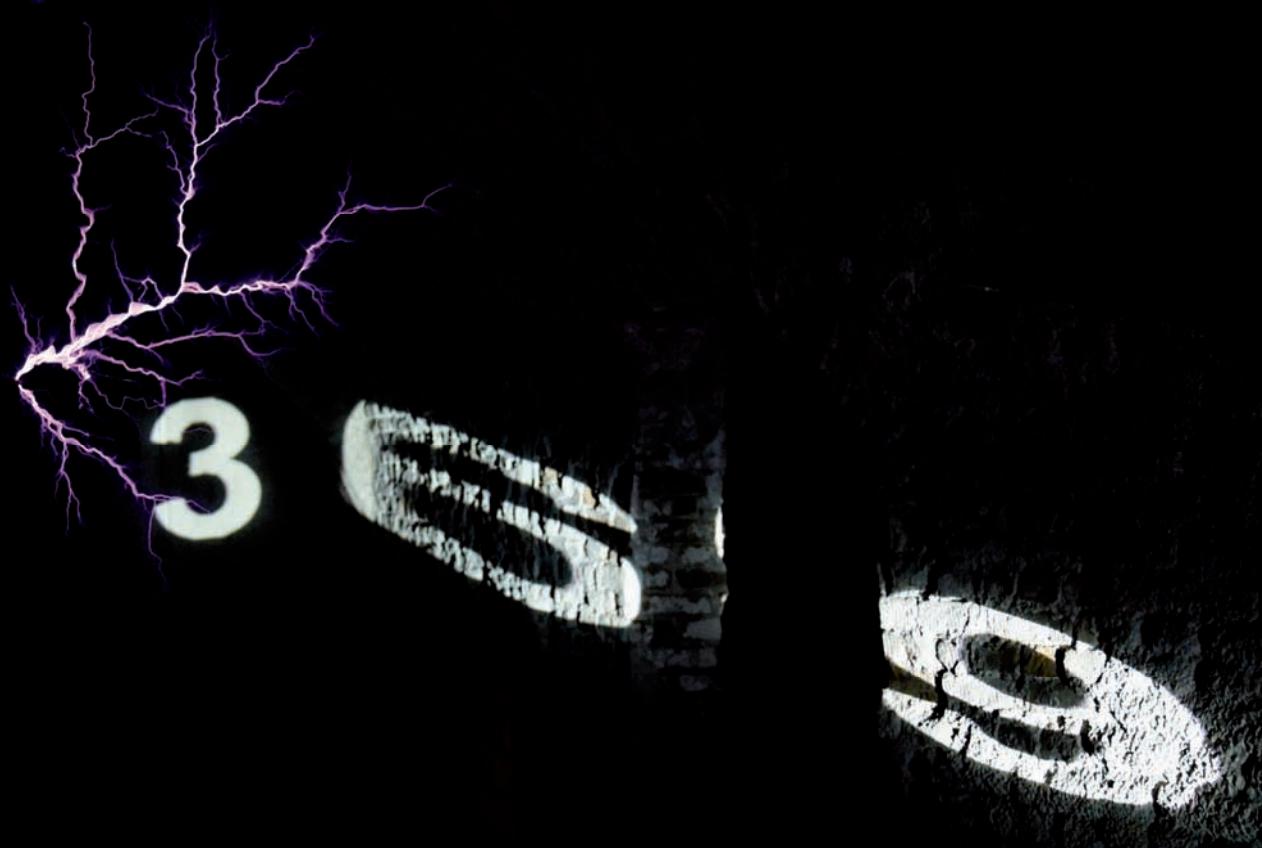
Марица Радојчић, пројекција компјутерске анимације РАСТ ИЗ РАВНИ, зид испред Војног музеја /
Marica Radojčić, projection of the computer animation GROWTH FROM A PLANE, wall in front of the Military Museum

Марица Радојчић, пројекција компјутерске анимације КА НЕПРЕКИДНИМ УНИВЕРЗАЛНИМ МАШИНАМА, Казамати /
Marica Radojčić, projection of computer animation TOWARDSS CONTINUOUS UNIVERSAL MACHINES, Kazamatи /

Марица Радојчић, пројекција компјутерске анимације КА НЕПРЕКИДНИМ УНИВЕРЗАЛНИМ МАШИНАМА, Казамати /
Marica Radojčić, projection of computer animation TOWARDS CONTINUOUS UNIVERSAL MACHINES, Kazamatii

Марица Радојчић, пројекција компјутерске анимације КА НЕПРЕКИДНИМ УНИВЕРЗАЛНИМ МАШИНАМА са Теслиним калемом, Казамати /
Marica Radojčić, projection of computer animation TOWARDS CONTINUOUS UNIVERSAL MACHINES with Tesla coil, Kazamati

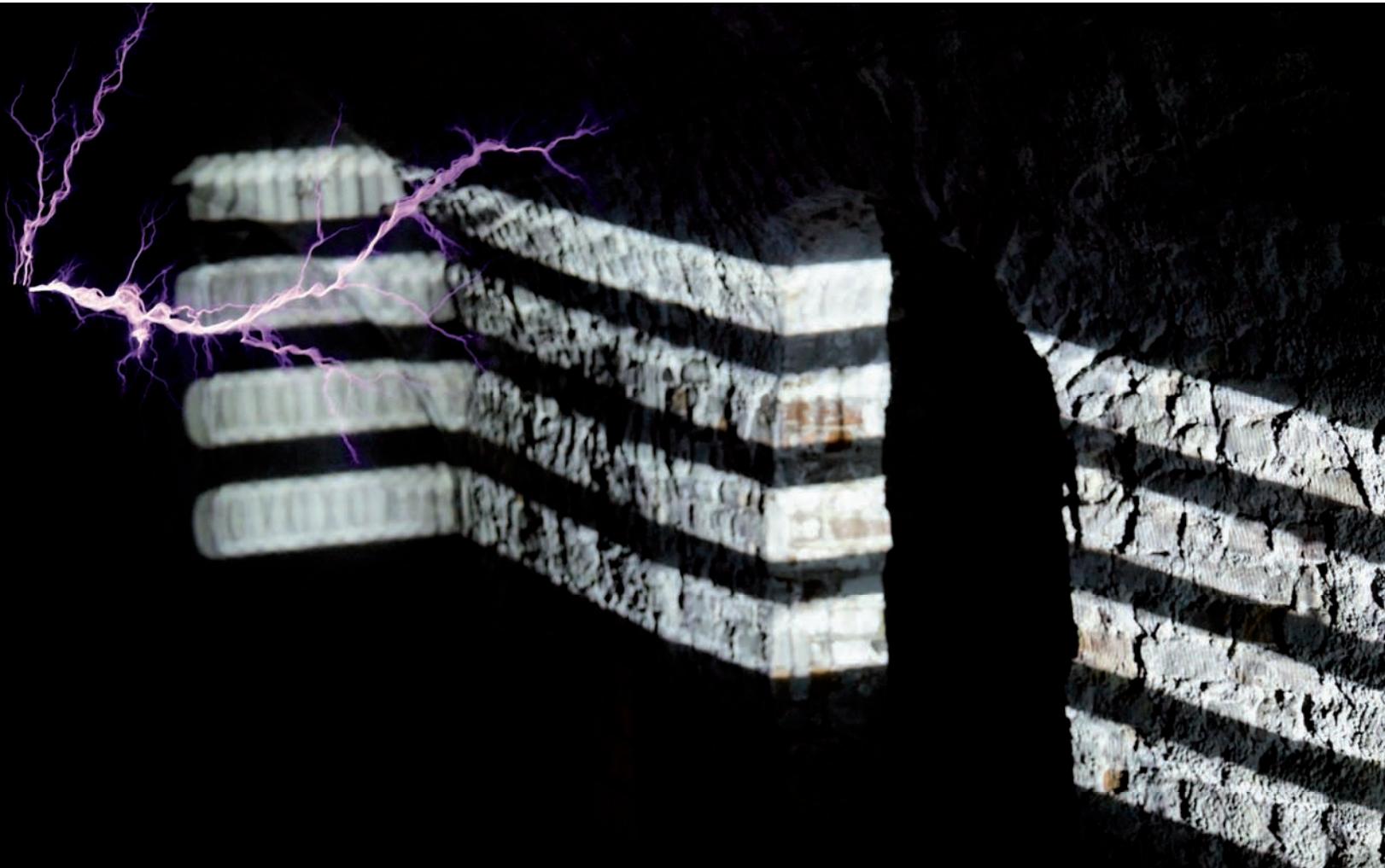

Марица Радојчић, пројекција компјутерске анимације КА НЕПРЕКИДНИМ УНИВЕРЗАЛНИМ МАШИНАМА са Теслиним калемом, Казамати /
Marica Radojčić, projection of computer animation TOWARDS CONTINUOUS UNIVERSAL MACHINES with Tesla coil, Kazamati

Марица Радојчић, пројекција компјутерске анимације КА НЕПРЕКИДНИМ УНИВЕРЗАЛНИМ МАШИНАМА, Казамати /
Marica Radojičić, projection of computer animation TOWARDS CONTINUOUS UNIVERSAL MACHINES, Kazamati

Марица Радојчић, пројекција компјутерске анимације КА НЕПРЕКИДНИМ УНИВЕРЗАЛНИМ МАШИНАМА са Теслиним калемом, Казамати /
Marica Radojčić, projection of computer animation TOWARDS CONTINUOUS UNIVERSAL MACHINES with Tesla coil, Kazamatí

```
($sevenDigit=="1")
n=$n+1;
urbsPlane -p $n 0 0 -ax 1 0 0 -w 1 -lr 1 -d 3 -u 5 -v 5 -ch 1 -n sevenOne;
}
```

Марица Радојчић, компјутерска анимација КА НЕПРЕКИДНИМ УНИВЕРЗАЛНИМ МАШИНАМА, Казамати /
Marica Radojičić, computer animation TOWARDS CONTINUOUS UNIVERSAL MACHINES, Kazamat

In ternary case these are strings of 0, 1, 2, something like this:
100110220001001102202201212202212122012121012

In ternary case these are strings of 0, 1, 2, something like this:
100110220001001102202201212202212122012121012102112

In ternary case these are strings of 0, 1, 2, something like this:
1001102200010011022022012122022121220121210121022000220000100110221002112

Марица Радојчић, пројекција компјутерске анимације РАСТ ИЗ РАВНИ, Казамати /
Marica Radojčić, projection of computer animation, GROUTH FROM A PLANE, Kazamatī

Марица Радојчић, пројекција у коултурске анимације РАСТ ИЗ РАВНИ, Казамати /
Marica Radojčić, projection of cultural animation GROWTH FROM A PLANE, Kazamatи

Кнут Ремонд/Knut Remond

Кнут Ремонд, Швајцарска, рођен 1956. у Базелу, композитор, музичар, електроничар, писац, продуцент, визуелни уметник, оснивач и директор галерије зука OHRENHOCH DER GERÄUSCHLADEN у Берлину. Студирао је електронску музику са David-ом Johnson-ом (асистент Karlheinz-a Stockhausen-a и John-a Cage-а) и перкусије са Siegfried-ом Kutterer-ом. Убеђени је аутодидакт.

Познат је у noise музici, савременој, експерименталној и импровизованој музici, као и по свом специјалном сету перкусија (на пример Big Drum) и електроници (Imadineering Portable Set)

Један је од оснивача формација М.И.Т. 16/17, TV-Totem, Westblock, затим авангардног поп трија UnknownmiX, а неколико година је свирао са Voice Crack и Borbetomagus. Иницирао је међународне пројекте са уметницима: Donald Miller, Norbert Möslang, Andy Guhl, Stephan Wittwer, Jim o'Rourke, Fred Frith, John Zorn, Arto Lindsay, Wolfgang Fuchs, Conny Bauer, Radu Malfatti, Alex Buess, Andres Bosshard, Markus Eichenberger, Alfred Zimmerlin, Jim Sauter, Phil Minton.

Концерти на којима је учествовао између осталих: Jazz Festival Willisau, Total Music Meeting Berlin, Z.K.M. Zentrum für Kunst und Medientechnologie Karlsruhe, Knitting Factory New York, Festival International de Musique Actuelle de Victoriaville (FIMAV) Canada, Ton Art Kunstmuseum Bern, Kunsthalle Basel.

1992-2003. живео је и радио у месту Bin Vale, Vale кантон на Алпима, где је истраживао и експериментисао у писању музике, у техникама компоновања и концептима за перформансе, те на инсталацијама електроакустичне и компјутерске музике: водио је и регионални музеј у ком је организовао предавања и истраживања гостију.

2005. продуцирао је спектакл на отвореном Брак раја и пакла (Hochzeit va Himmel & Hell), адаптација Willim-a Blake-а, преведена на валешки дијалекат, изведен у руднику минерала у месту Bin Vale на 1700 метара надморски висине. Дело је писано за рецитовање, плес на штулама, светлосне инсталације и tape музику.

Оснивач је, директор и кустос звучне галерије у Берлину OHRENHOCH DER GERÄUSCHLADEN - галерије за акусматичну музику, електроакустичну музику, sounds- tape, радио драму, видео и звучну инсталацију. Такође води школу за електроакустичну музику, радио драму, звучну инсталацију и снимање на терену за децу између 5 и 14 година (OHRENHOCH-KIDS).

2009. добио је специјалну награду Young Listening коју додељује мрежа Netzwerk Junge Ohren и фондација Strecker из Немачке за soundpuzzle инсталацију Regenwurmstadt & Maulwurfgarten (Град кишне глисте и мазгин врт) – продукција OHRENHOCH-KIDS и Knut Remond.

2008. добија прву награду Музика и медији коју такође додељује Netzwerk Junge Ohren и Landesanstalt für Medien NRW, за Sound Box Nachtropfendrache (NightDripsDragon) – продукција OHRENHOCH-KIDS и Кнут Ремонд. 2000. добија прву награду за камерну музику града Базела са делом Physische Körper писаним за Плесни ансамбл Cathz Sharp.

Октобра 2010 у Берлинској филхармонији одржана је премијера Ремондовог ораторијума Erhebe Deine Stimme (Подигните глас) за двадесету годишњицу немачког уједињења, а на ком су радили и који изводе његови ученици из Берлина.

www.ohrenhoch.org
www.cosmicsonline.com
www.himmelundhell.ch

Knut Remond, Switzerland, born 1956 in Basel, composer, musician, electronic artist, writer, producer, visual artist, and the founder and director of the sound gallery OHREN-HOCH DER GERÄUSCHLADEN in Berlin. He studied electronic music with David Johnson (assistant of Karlheinz Stockhausen and John Cage) and percussion with Siegfried Kutterer. He is an autodidact with conviction!

He is renowned in noise music, contemporary, experimental and improvised music, and also for his special percussion set (e.g. big drum) and electronics (Imagineering Portable Set).

He was co-founder of the formations M.I.T., 16/17, TV-Totem, Westblock, of the avant-garde pop trio UnknownmiX, and played some years with Voice Crack and Borbo-magus. He initiated international projects with, among others, the musicians Donald Miller, Norbert Möslang, Andy Guhl, Stephan Wittwer, Jim o'Rourke, Fred Frith, John Zorn, Arto Lindsay, Wolfgang Fuchs, Conny Bauer, Radu Malfatti, Alex Buess, Andres Bosshard, Markus Eichenberger, Alfred Zimmerlin, Jim Sauter, Phil Minton.

Concerts include: Jazz Festival Willisau, Total Music Meeting Berlin, Z.K.M. Zentrum für Kunst und Medientechnologie Karlsruhe, Knitting Factory New York, Festival International de Musique Actuelle de Victoriaville (FIMAV) Canada, Ton Art Kunstmuseum Bern, Kunsthalle Basel.

1992-2003 he lived and worked in the Binn Valley, Valaisan Alps, Switzerland, where he researched and experimented with written music, composition techniques and conceptions for performance and installation of electro-acoustic and computer music. There he also guided the regional museum and was organiser of speeches and researcher of ghosts.

In 2005 he produced the open air spectacle Hochzit va Himmel & Hell (Marriage of Heaven & Hell), adapted from William Blake, translated into the Valaisan dialect, performed at the mineral mine in the Binn Valley at 1700 metres above sea level: For voices, stilt dancers, light installation and tape music.

Knut Remond is the founder, director and curator of OHRENHOCHE DER GERÄUSCHLADEN, a sound gallery in Berlin for acousmatic and electro-acoustic music, sounds tapes, radio play, video and sound installation, and a school for electro-acoustic music, radio play, sound installation and field recording for children between 5 and 14 years (OHRENHOCHE-KIDS).

He received the special award Young Listening 2009 from the Netzwerk Junge Ohren and the Strecker Foundation, Germany, for the Soundpuzzle-Installation Regenwurmstadt & Maulwurfgarten (Earthworm City & Mule Garden), produced by the OHRENHOCHE-KIDS and Knut Remond.

In 2008 he was awarded the 1st prize for Music and Media by the Netzwerk Junge Ohren and Landesanstalt für Medien NRW, for the Sound Box Nachttropfendrache (Night-DripsDragon) produced by the OHRENHOCHE-KIDS and Knut Remond. In 2000 he won the 1st prize award in the competition for chamber music in the city of Basel, with Physische Körper (Physical bodies), a piece for the Cathy Sharp Dance Ensemble.

In October 2010, at the Philharmonic Berlin, the oratorio Erhebe Deine Stimme by Knut Remond was premiered for the 20th anniversary of German Unity, developed and performed by pupils from Berlin.

www.ohrenhoch.org

www.cosmicsonline.com

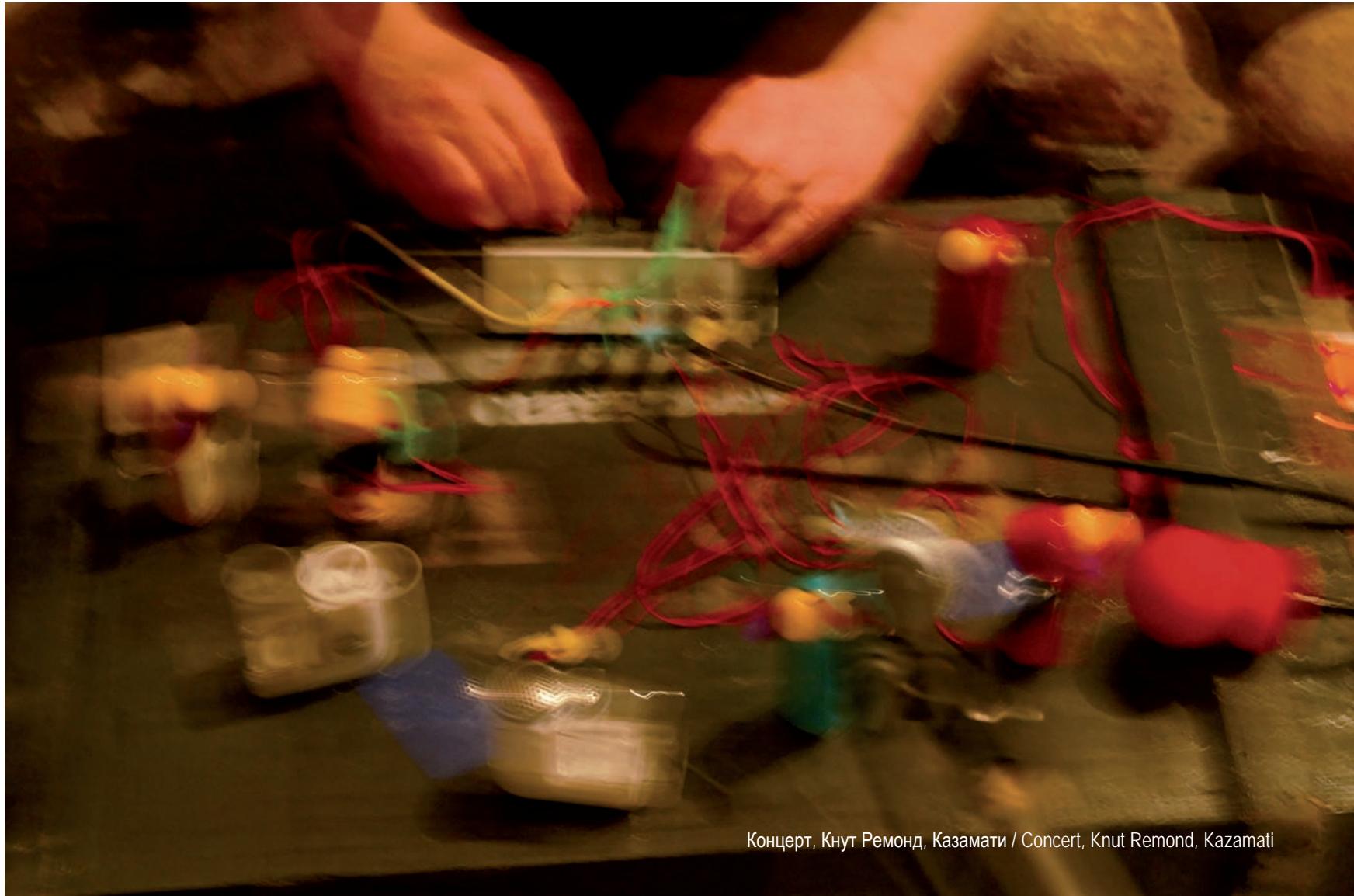
www.himmelundhell.ch

Концерт, Кнут Ремонд, Казамати / Concert, Knut Remond, Kazamatı

Концерт, Кнут Ремонд, Казамати / Concert, Knut Remond, Kazamatii

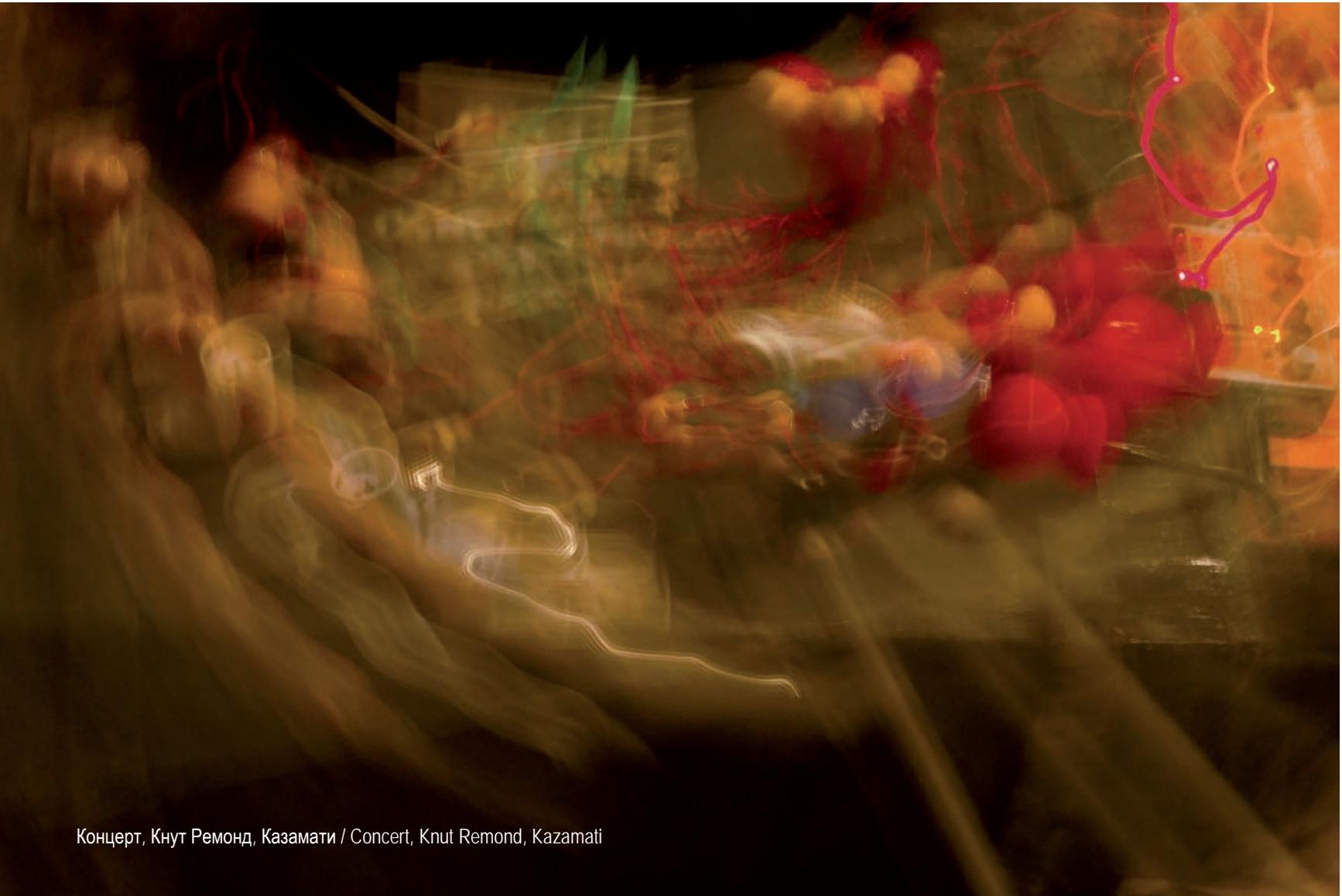
Концерт, Кнут Ремонд, Казамати / Concert, Knut Remond, Kazamatii

Концерт, Кнут Ремонд, Казамати / Concert, Knut Remond, Kazamati

Концерт, Кнут Ремонд, Казамати / Concert, Knut Remond, Kazamati

Концерт, Кнут Ремонд, Казамати / Concert, Knut Remond, Kazamatı

Концерт, Кнут Ремонд, Казамати / Concert, Knut Remond, Kazamati

Мања Ристић/Manja Ristić

Мања Ристић, Србија/Хрватска, рођена 1979. године у Београду. Дипломирала је на Факултету музичких уметности у Београду као виолиниста – извођач, а потом стекла звање магистра на Краљевском Колеџу за музiku у Лондону у класи професорке Доне Ли Крофт. Активан члан више ансамбала у распону од клавирског трија, интернационалног free jazz квинтета до експерименталног електро-акустичног трија ERUPTION. Као соло и камерни музичар наступала је у концертним просторима широм Велике Британије, Француске, Аустрије, Холандије, Данске, Италије, Мађарске, Хрватске, Македоније, Црне Горе и Србије. Осим завидне виолинистичке каријере, Мања је активна и као мултимедијални уметник, културни активиста и менаџер у култури, радио спикер, продуцент савремене музике и објављиван песник.

2004. године оснива Удружење мултимедијалних уметника АУРОПОЛИС, организацију која се бави продукцијом мултимедијалних и интердисциплинарних пројекта, културних догађаја, едукативних радионица и продукцијом CD/DVD издања. Ово удружење које окупља велики број младих уметника је невладина организација са циљем подржавања и продукције иновативних уметности, изграђивања шире-регионалних уметничких мрежа и реконструкције културних вредности и културних полиса. Тренутно, Мања је координатор преко 20 пројекта из продукције АУРОПОЛИС-а. Најфреквентнији пројекат је СУПЕРНОВА – платформа за интеграцију поезије, музике и визуелних уметности. Аутор је 11 9 Web streaming poetry антологије савремене поезије на 45 језика која окупља 150 песника из целог света, као и веб портала supernovapoetry.net.. Такође је ангажована као менаџер и фандрејзер нове Интернет радио станице – дигиталне платформе за подржавање урбане културе – НОВИ РАДИО БЕОГРАД. Као аутор радио емисије Soundbridging Мања је организовала и продуцирала (до сада) преко 50 уживо концерата импровизационе музике и читања савремене поезије.

Мањина прва књига поезије "Књига Тишине" објављена је 2008. у едицији ДЕВЕ из Београда. Аутор је велиок броја чланака усмерених на лобирање ка бољим културним и социјалним полисама у региону. Члан је стратешке групе A Soul for Europe E.E.I.G, интернационалне мреже културних активиста.

2010. године, са представницима студија O2 и НГО КИОСК из Београда одабрана је да ради на развијању платформе за холограмске перформансе која ће први пут бити представљена на Прашком квадријеналу сценских уметности 2011.

Manja Ristić, Serbia/Croatia, was born in Belgrade 1979. She graduated from the Belgrade Music Academy as a violinist and then gained her postgraduate diploma at the Royal College of Music in London, working with professor Dona Lee Croft. Manja is an active member of several ensembles, ranging from a classical piano trio and an international free jazz quintet to the experimental electro-acoustic trio ERUPTION. As a solo and chamber musician, Manja has performed in concert venues throughout the UK, France, Austria, Holland, Denmark, Italy, Hungary, Croatia, Macedonia, Montenegro and all over Serbia. Apart from being a professional violinist, she is a multi-media artist, cultural activist, radio host, contemporary music producer and published poet.

In 2004, she was founder of the Association of Multimedia Artists AUROPOLIS in Belgrade, which produces a wide range of multimedia projects, performances and workshops. This association of young people is a non-governmental organization gathered around the idea of supporting and producing innovative alternative arts, as well as making regional artistic networks and restructuring cultural policies. At the moment, she is a project manager of over 20 projects generated from AUROPOLIS's activity (one of the most frequent is SUPERNOVA - Platform for the integration of poetry, music and visuals). Manja is an author of the 11 9 Web streaming poetry anthology of contemporary poetry in 45 languages, gathering 150 poets from around the world, as well as an author of the supernovapoetry.net web portal. She works as a fund raiser and project manager of NOVI RADIO BEOGRAD, a newly established urban internet-based radio station in Belgrade. As a host of the Soundbridging live performing radio show on www.nrbg.rs, she has organized, performed and produced (up to now!) around 50 live poetry and music jam sessions, one third of which were further performed live in public spaces in Belgrade.

Her first book The Book of Silence was published in 2008 by Cultural Centre DEVE. She has written articles as a cultural activist lobbying for better cultural and social policies throughout the wider-European region, for both local and international newspapers and web portals. She is also an active member of the A Soul for Europe E.E.I.G Strategy group.

In 2010, she was appointed together with representatives of Studio O2 and NGO KIOSK, to work on the development of the international platform for holographic performances which will be presented during Prague Quadrennial of Scene Arts 2011.

Концерт, Мања Ристић, Казамати / Concert, Manja Ristić, Kazamati

Концерт, Мања Ристић, Казамати / Concert, Manja Ristić, Kazamatи

Концерт, Мања Ристић, Казамати / Concert, Manja Ristić, Kazamatı

Концерт, Мања Ристић, Казамати / Concert, Manja Ristić, Kazamatи

Концерт, Мања Ристић и Данијел Буес, Казамати / Concert, Manja Ristić and Daniel Buess, Kazamatи

Концерт, Мања Ристић, Казамати / Concert, Manja Ristić, Kazamatи

ГЛАВНИ ПОКРОВИТЕЛЬ / GENERAL SPONSOR

pracheLvetia

ОСТАЛИ ПОКРОВИТЕЛЬ / OTHER SPONSORS

ВОЈНИ
МУЗЕЈ

adrб.org

KULTURNI
CENTAR
BEOGRADA

SURUJ

NRBG

ouropolis
UDRUŽENJE MULTIMEDIJALNIH UMETNIKA

Хвала:

Пуковнику Мирославу Кнежевићу, на стрпљењу, разумевању и великородушности
Владимиру Јеленковићу, на још једној потврди дугорочне подршке мојим пројектима
Драгани Палавестри, без чије помоћи овај пројекат не би био заокружен на планирани начин
Професору Јовану Цветићу и његовом тиму, на техничкој подршци раду Теслиног калема
Слободану Станојевићу и Ђорђу Паунковићу, на бесперкорној техничкој подршци, домишљатости и
експедитивности при решавању сваког проблема, очекиваног и неочекиваног
Петру Павловићу, који ми је и овог пута прискочио у помоћ са опремом која ми је недостајала
Братиславу Стојилjkoviću, на љубазној техничкој помоћи
Свим уметницима пројекта, на учешћу, креативности, стрпљењу и разумевању

Thanks to:

Colonel Miroslav Knežević, for patience, understanding and generosity
Vladimir Jelenković, for showing good will in supporting my projects this time again
Dragana Palavestra, without whose help this Project would not be completed in the planned way
Professor Jovan Cvetić and his team, for technical support in the functioning of the Tesla coil
Slobodan Stanojević and Đorđe Paunković, for perfect technical support, creativity and expeditious solutions of every problem, expected and unexpected
Petar Pavlović, who this time again helped me with the additional equipment
Bratislav Stojiljković, for kind technical support
All Artists of the Project, for participation, creativity, patience and understanding

CIP – Каталогизација у публикацији

Народна библиотека Србије, Београд

7.038.531(497.11)"2010"(083.824)

РАДОЈЧИЋ, Марица, 1943-

EXO : / [идеја, концепт Марица Радојчић ; избор Марица Радојчић, Даниел Буес; [фотографија, photography Christian Lichtenberg, Nenad Jeremić, Marica Radojčić ; превод Марина Бошковић, Марија Радовановић
=translation Marina Bošković, Marija Radovanović].

– Београд : УМНА - Уметност & Наука = Belgrade : UMNA - Art & Science, 2011

(Београд: Академија).

– 158 str. илустр.; 16x24 cm

На спор. насл. стр.: Echo Echo Echo.

– Упоредо срп. текст и енгл. превод.

– ТИРАЖ 300.

– РЕГИСТАР.

ISBN 978-86-906521-2-9

COBISS.SR-ID 181800716

звукни диск/audio disk

Даниел Буес, удаљке, електроника/Daniel Buess, percussion, electronics

Антоан Шесекс, саксофон, електроника/Antoine Chessex, saxophone, electronics

Кнут Ремонд, вентилатор, електроника/Knut Remond, ventilators, electronics

Мања Ристић, виолина/Manja Ristić, violin

Иван Каделбург, електроника/Ivan Kadelburg, electronics

1. Manja Ristić, Solo, 02:29
2. Daniel Buess, Solo, 06:40
3. Manja Ristić, Knut Remond, Daniel Buess, Trio, 06:56
4. Manja Ristić, Knut Remond, Antoine Chessex, Daniel Buess, Quartet, 04:51
5. Knut Remond, Solo, 10:46
6. Antoine Chessex, Solo, 09:17
7. Antoine Chessex, Daniel Buess, Duo, 05:31
8. Manja Ristić, Ivan Kadelburg, Duo, 07:37

снимљено/recorded

9,10,11. септембра 2011, Београд, Казамати

Слободан Станојевић са својим тимом/Slobodan Stanojević with his team

производња звука/audio production

децембар/јануар 2010/11

Алекс Буес/Alex Buess, kom.x media design Basel

дизајн диска/disk design

Марица Радојчић/Marica Radojčić

ECHO

Experimental Festival Belgrade 2010

UMNA - Art&Science